

License Agreement for Bible Texts

July 27, 2001

Copyright © 2001 by World Bible Translation Center
All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be reprinted for non-commercial use, but only without modification or any additional text or commentary.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION © 2001 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please [contact World Bible Translation Center](#) in writing or [by e-mail](#).

World Bible Translation Center
P.O. Box 820648
Fort Worth, Texas 76182, USA
Telephone: 1-817-595-1664
Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE
E-Mail: info@wbtc.com
World Bible Translation Center's Web site: <http://www.wbtc.com>

This license is subject to change without notice. The current license can be found at:
<http://www.wbtc.com/articles/downloads/biblelicense.html>

To order a copy of this text online, go to:
http://www.wbtctransactions.com/articles/order/order_main.html

If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher.
Download Adobe Acrobat Reader from:
<http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.htm>

Евангелието според Лука

Въведение

1 Много хора са се опитвали да съставят описание на събитията, **1** случили се сред нас: ²точно както ни бяха предадени от хора, които от самото начало са били техни очевидци и служители на Божието послание. ³Така и аз, след като внимателно проучих всичко от началото му, сметнах за добре да запиша последователно изложение за теб, почтени Теофиле, ⁴за да си уверен в достоверността на нещата, на които си бил поучаван.

Предсказание за раждането на Йоан Кръстител

⁵По времето, когато Ирод[†] беше цар на Юдея, имаше един свещеник на име Захарий, който беше от рода на Авия.¹ Жената на Захарий беше от рода на Аарон и се казваше Елисавета. ⁶Захарий и Елисавета бяха праведни пред Бога и изпълняваха безукорно всички Господни заповеди и предписания. ⁷Но те нямаха деца, защото Елисавета беше неплодна, а и двамата бяха вече доста възрастни.

⁸Веднъж, когато Захарий изпълняваше задълженията си на свещеник, по времето, когато неговата група служеше пред Бога, ⁹на него се падна жребият да влезе в храма, за да запали тамян. ¹⁰Докато той кадеше, всички хора се бяха събрали навън и се молеха. ¹¹И тогава на Захарий се яви Господен ангел и застана отдясно на олтара с тамяна. ¹²Виждайки ангела, Захарий се обърка и доста се уплаши. ¹³Но ангелът му каза: „Не се страхувай, Захарий! Молитвата ти е чута. Жена ти Елисавета ще ти роди син и ще го наречеш Йоан. ¹⁴Той ще ти донесе радост и щастие и много хора ще се радват на неговото раждане. ¹⁵Той ще бъде велик пред Господа; не трябва да пие вино или спиртно питие и още от зачатиято си ще бъде изпълнен със Святия Дух. ¹⁶Йоан ще върне много израелтяни към Господа, техния Бог. ¹⁷В силата и духа на Илия[†] той ще върви пред Господа, за да обърне сърцата на бащите към децата им и мислите на непокорните—към мъдростта на праведните, и така да представи на Господа един приготвен народ.“

---

¹рода на Авия Еврейските свещеници са разделени на 24 рода. Вж I Лет. 24.

¹⁸Тогава Захарий каза на ангела: „Как да се уверя, че това е истина? Аз съм стар, а и жена ми вече не е млада.“

¹⁹Ангелът му отговори: „Аз съм Гавриил и стоя в присъствието на Бога. Той ме изпрати да разговарям с теб и да ти предам тази радостна вест. ²⁰Но тъй като не повярва на думите ми, които ще се сбъднат, когато настъпи времето за това, ти ще онемееш и ще мълчиш до деня, в който стане казаното от мен.“

²¹Хората отвън чакаха появяването на Захарий и се чудеха защо се бави толкова дълго в храма. ²²А когато излезе, той не можеше да им продума и те разбраха, че е имал видение, защото им правеше знаци, а оставаше безмълвен. ²³Когато свършиха дните на службата му в храма, Захарий се прибра у дома.

²⁴След известно време жена му Елисавета забременя и пет месеца се криеше, като говореше: ²⁵„Най-накрая Господ се смили над мен и премахна моя срам сред хората.“

Предсказание за раждането на Исус

²⁶Когато Елисавета беше в шестия месец, Господ изпрати ангел Гавриил в един град в Галилея, наречен Назарет, ²⁷при една девойка, сгодена за мъж на име Йосиф от Давидовия[†] род. Девойката се казваше Мария. ²⁸Ангелът дойде при нея и я поздрави: „Ти наистина си благословена! Господ е с теб!“

²⁹Но Мария много се смути от думите му и недоумяваше какво означава това приветствие.

³⁰Ангелът ѝ каза: „Не се страхувай, Мария! Божието благоволение е с теб. ³¹Чуй! Ще заченеш в утробата си и ще родиш син, когото ще наречеш Исус. ³²Той ще бъде велик и хората ще го нарекат Син на Всевишния. Господ Бог ще му даде престола на неговия праотец Давид.[†] ³³Той завинаги ще царува над Якововия дом и царуването му няма да има край.“

³⁴Мария попита ангела: „Как ще стане това? Нали съм още девица!“

³⁵Ангелът ѝ отговори: „Святият Дух ще дойде върху теб и силата на Всевишния ще те осени. Затова и свято дете, което ще родиш, ще се нарича Божий Син. ³⁶Чуй и това—твоята роднина Елисавета е бременна въпреки възрастта си. Всички мислеха, че е неплодна, но тя е бременна вече шести месец и ще роди син. ³⁷За Бога няма невъзможни неща.“

³⁸Тогава Мария каза: „Аз съм слугиня на Господа. Нека бъде така, както ти рече.“ И ангелът се отдалечи от нея.

Мария посещава Захарий и Елисавета

³⁹Мария се пригответи и забързано се отправи към един град в хълмистата част на Юдея. ⁴⁰Тя влезе в къщата на Захарий и поз-

драви Елисавета. ⁴¹Когато Елисавета чу поздрава на Мария, детето се развълнува в утробата ѝ, Святият Дух я изпълни ⁴²и тя възкликна: „Няма друга сред жените, благословена като теб! И Бог ще благослови детето, което ще родиш. ⁴³Но коя съм аз, че да заслужи подобно щастие—майката на моя Господ да дойде при мен! ⁴⁴Ето, веднага щом като поздравът ти прозвуча в ушите ми, детето в утробата ми заигра от радост. ⁴⁵Благословена си, защото повярва, че ще се сбъдне казаното от Господа.“

Мария възхвалява Бога

⁴⁶Тогава Мария каза:

⁴⁷ „Душата ми възхвалява Господа.

Духът ми се радва в Бога, моя Спасител.

⁴⁸ Той погледна милостиво на своята смирена слугиня.

Да, отсега нататък всички ще ме наричат благословена,

⁴⁹ защото Всемогъщият извърши велики неща за мен!

Свято е неговото име.

⁵⁰ От поколение на поколение

Бог е милостив към хората, които се боят от него.

⁵¹ Той е показал силата на ръката си

и е разпръснал горделивите със самохвалните им мисли.

⁵² Свалил е тирани от престолите им

и е въздигнал смирените.

⁵³ Наситил е гладните с блага,

а богатите е отпратил с празни ръце.

⁵⁴ Бог е помогнал на народа на Израел, който му служи,

и не забрави да покаже милост,

⁵⁵ точно както бе обещал на нашите деди,

на Авраам и потомците му за вечни времена.“

⁵⁶Мария остана при Елисавета около три месеца и после се върна у дома си.

Раждането на Йоан Кръстител

⁵⁷Дойде време Елисавета да ражда и тя роди син. ⁵⁸Нейните съседи и роднини научиха колко милостив е бил Господ към нея и споделиха радостта ѝ.

⁵⁹Когато детето стана на осем дни, дойдоха да го обрежат. Те искаха да го нарекат Захарий, на името на баща му, ⁶⁰но майката възрази: „Не! Той ще се казва Йоан.“

⁶¹Хората ѝ казаха: „Никой от вашия род не носи това име.“

⁶²Тогава със знаци попитаха бащата как той желае да го нарекат.

⁶³Захарий поиска плочка за писане и за изненада на всички написа: „Името му е Йоан.“ ⁶⁴В този момент говорът му се възстанови

и той започна да слави Бога. ⁶⁵Страх обзе всичките им съседи и за това се заговори по цялата хълмиста част на Юдея. ⁶⁶Хората, които чуха за станалото, се питаха с удивление: „Какво ли ще бъде това дете?“ Защото наистина силата на Господа беше с него.

Захарий възхвалява Бога

⁶⁷Бащата на Йоан, Захарий, се изпълни със Святия Дух и изрече следното пророчество:

- ⁶⁸ „Благословен да бъде Господ, Богът на Израел,
защото дойде да помогне и освободи своя народ.
⁶⁹ Той ни даде могъщ Спасител
от рода на слугата си Давид,[†]
⁷⁰ както беше обещал преди много време
чрез думите на святите си пророци
⁷¹ да ни избави от враговете ни
и от властта на всички, които ни мразят.
⁷² Бог обеща да показва милост на деците ни
и не забравя своя свят завет—
⁷³ клетвата, която даде пред нашия праотец Авраам
⁷⁴ да ни освободи от властта на враговете ни,
за да можем да му служим без страх
⁷⁵ и да сме святи и праведни пред него
през всичките дни на живота си.
⁷⁶ А ти, дете мое, ще бъдеш наречен
пророк на Всевишния,
защото ще вървиш пред Господа,
за да приготвиш пътя за него
⁷⁷ и да кажеш на неговия народ,
че ще бъдат спасени чрез опрощаването на греховете им,
⁷⁸ заради нежната милост на нашия Бог,
която ще дойде при нас от висините
като изгряващо слънце,
⁷⁹ за да даде светлина на живеещите
в мрачната сянка на смъртта
и да насочи стъпките ни в пътя на мира!“

⁸⁰Момчето растеше и укрепваше по дух и живееше в пустинята до деня, когато се появи пред народа на Израел.

Раждането на Исус

(Мат. 1:18–25)

2 По това време император Август издаде заповед за преброяване на населението в цялата Римска империя. ²Това беше пър-

воту преброяване, откакто Квириний управляваше Сирия. ³Всеки пътуваше до своя роден град, за да се запише.

⁴Йосиф беше от рода на Давид[†] и затова се отпрати от галилейския град Назарет към юдейския град Витлеем, родното място на Давид, ⁵за да се запише там заедно с годеницата си Мария. Тя беше бременна ⁶и докато бяха във Витлеем, дойде време да ражда. ⁷Там Мария роди първородния си син. Тя го пови и го сложи да легне в една ясла, тъй като в хана нямаше място за тях.

Овчари научават за раждането на Исус

⁸Недалеч в полето имаше няколко овчаря, които живееха навън и пазеха стадата си през нощта. ⁹Един Господен ангел застана пред тях и Божията слава засия около тях. Овчарите изтръпнаха от страх. ¹⁰Ангелът им каза: „Не се страхувайте! Нося ви добра вест, която ще зарадва всички хора. ¹¹Днес в града на Давид[†] се роди вашият Спасител—Христос¹ Господ. ¹²Ето как ще го познаете: ще намерите бебе, повито и положено в ясла.“

¹³Внезапно към ангела се присъедини многобройно небесно войнство, което славеше Бога с думите:

¹⁴ „Слава на Бога във висините,
а на земята мир между хората,
в които Бог намира голяма радост!“

¹⁵Когато ангелите се възнесоха обратно в небето, овчарите си казаха: „Да отидем във Витлеем и видим това, което се е случило и което Господ ни извести.“

¹⁶И така, овчарите бързо отидоха там и намериха Мария, Йосиф и бебето, което лежеше в яслата. ¹⁷Като видяха новороденото, те разказаха всичко, което ангелът им беше съобщил за детето. ¹⁸И всички, които слушаха, се удивляваха на разказа на овчарите. ¹⁹Мария скъта тези думи в сърцето си и непрестанно мислеше за тях. ²⁰А овчарите се върнаха при стадата си, славеха Бога и му благодаряха за всичко чуто и видяно; беше станало точно както ангелът им каза.

²¹Когато детето навърши осем дни, то бе обрязано и го нарекоха Исус. Това име беше дадено от ангела още преди Мария да зачене.

Посвещаването на Исус

²²Когато дойде време за очистването им, както се изискваше от Моисеевия закон, Мария и Йосиф заведоха Исус в Ерусалим, за да го представят пред Господа, ²³понеже според Господния закон: „Всеки първороден син трябва да бъде посветен на

---

¹Христос Месията, „Помазаникът“ или Божият избраник.

Господа.“¹ ²⁴Йосиф и Мария трябваше съгласно закона да „направят жертвоприношение от две гълъбици или два млади гълъба.“²

Симеон вижда Исус

²⁵В Ерусалим живееше човек на име Симеон, който беше праведен и благочестив. Той очакваше Бог да спаси Израел и Святият Дух беше с него ²⁶и му беше разкрил, че няма да умре, преди да е видял Господния Месия.[†] ²⁷Подбуден от Духа, Симеон отиде в храма точно когато Мария и Йосиф доведоха малкия Исус там, за да изпълнят предписанията на Моисеевия закон. ²⁸Симеон прегърна детето и благодари на Бога:

²⁹ „Господи, сега слугата ти може да умре в мир,
както му обеща.

³⁰ Защото очите ми видяха спасението ти,

³¹ което си приготвил пред всички народи.

³² Той е светлина, която ще просвети езичниците[†]
и ще прослави твоя народ Израел.“

³³Бащата и майката на Исус бяха смаяни от това, което чува за сина си. ³⁴Тогава Симеон ги благослови и каза на Мария: „Това дете ще бъде причина за падането и въздигането на много хора в Израел и знамение, което ще бъде отхвърлено. ³⁵Мисли, скътани дълбоко в сърцата на хората, ще излязат наяве, а твоята душа ще бъде като пронизана с меч.“

Пророчеството на Анна

³⁶Имаше една пророчица Анна, дъщеря на Фануил от рода на Асир, която беше много възрастна. Тя живя със съпруга си седем години след като се омъжи, ³⁷а после остана вдовица до осемдесет и четиригодишна възраст. Тя никога не напускаше храма и ден и нощ служеше на Бога с пост и молитва. ³⁸Точно в този миг Анна се приближи и започна да благодари на Бога и да разказва за Исус на тези, които очакваха Бог да освободи Ерусалим.

Йосиф и Мария се връщат у дома си

³⁹Когато Йосиф и Мария изпълниха всичко, което Господният закон изискваше, те се върнаха в Галилея, в родния си град Назарет. ⁴⁰Детето растеше, ставаше все по-силно и по-мъдро и Божиите благословения бяха върху него.

Детството на Исус

⁴¹Всяка година родителите на Исус ходеха в Ерусалим за празника Пасха.[†] ⁴²Когато той беше на дванадесет години, те отидоха

---

¹„Всеки ... Господа“ Изх. 13:2. ²„направят ... гълъба“ Лев. 12:8.

там за празника, както обикновено. ⁴³Когато празничните дни свършиха, те си тръгнаха за вкъщи, но момчето Исус, незабелязано от родителите си, остана в Ерусалим. ⁴⁴Като си мислеха, че Исус е в групата на пътниците, Йосиф и Мария вървяха цял ден, преди да започнат да го търсят сред роднини и познати. ⁴⁵Когато не го откриха, те се върнаха да го търсят в Ерусалим. ⁴⁶След три дни го намериха в храма. Той седеше между учителите, слушаше какво говорят и им задаваше въпроси. ⁴⁷Всички, които го чуваха, се удивиха на начина, по който разсъждаваше и отговаряше. ⁴⁸Родителите му се смаяха, като го видяха. Майка му го попита: „Сине, защо постъпи така с нас? Баща ти и аз бяхме много разтревожени и те търсехме.“

⁴⁹Исус им отговори: „Защо трябваше да ме търсите? Нима не знаехте, че трябва да бъда там, където е работата на моя Баща?“ ⁵⁰Но те не разбраха значението на отговора му.

⁵¹Исус се върна с родителите си в Назарет и им се подчиняваше. А майка му съхраняваше в сърцето си всички тези неща. ⁵²Исус израстваше, ставаше все по-мъдър и печелеше одобрението на Бога и хората.

Йоан проповядва

(Мат. 3:1–12; Марк 1:1–8; Йоан 1:19–28)

ЗБеше петнадесетата година от управлението на император Тиберий, когато Пилат Понтийски[†] беше губернатор на Юдея, Ирод[†]—управител на Галилея, брат му Филип—управител на областите Итурея и Трахонития, а Лисаний—управител на Авилиния. ²По това време първосвещеници бяха Анна и Каяфа. Бог говори на живеещия в пустинята Йоан, сина на Захарий. ³И Йоан тръгна по земите край река Йордан да призовава хората да се покаят[†] и да се кръстят, за да бъдат простени греховете им. ⁴Всичко беше точно така, както е записано в книгата на пророк Исаия:

„Един човек вика в пустинята:
«Подгответе пътя за Господа,
очертайте прави пътеките за него.

- ⁵ Всяка долина ще се запълни.
Всяка планина и възвишение ще се заравнят.
Кривините ще се изправят.
Неравностите ще се изгладят.

- ⁶ И всеки човек ще види Божието спасение.»“ *Исаия 40:3–5*

⁷Много хора идваха при Йоан да бъдат кръстени, а той им казваше: „Рожби на ехидни[†]! Кой ви предупреди да бягате от идващия Божий гняв? ⁸Ако наистина сте се покаяли,[†] докажете това с делата си. И не започвайте да се успокоявате с думите:

«Авраам е нашият баща.» Казвам ви, че Бог може и от тези камъни да създаде потомци на Авраам. ⁹Брадвата е вече при корена на дърветата. Всяко дърво, което не дава добър плод, ще бъде отсечено и хвърлено в огъня.“

¹⁰Хората попитаха Йоан: „Какво да правим тогава?“

¹¹Йоан им отговори: „Ако някой има две ризи, да даде едната на онзи, който няма. Ако някой има повече храна, да я раздели по същия начин.“

¹²Бирници също дойдоха при Йоан и поискаха да бъдат кръстени. Те го попитаха: „Какво трябва да правим, учителю?“

¹³Йоан им отговори: „Не карайте хората да плащат повече данъци, отколкото ви е наредено.“

¹⁴После няколко войника също го запитаха: „А ние какво да правим?“

Йоан им каза: „Не принуждавайте хората да ви дават пари. Не клеветете. Бъдете доволни от заплатите си.“

¹⁵Хората живеяха в очакване и всички се чудеха дали пък самият Йоан не е Месията.[†]

¹⁶Йоан отговори на всички така: „Аз ви кръщавам[†] с вода, но идва друг, който е по-силен от мен. Аз не съм достоен дори сандалите му да развържа. Той ще ви кръсти със Святия Дух и с огън. ¹⁷Лопатата, с която отсява зърното от плявата, е вече в ръката му, за да изчисти хармана си и да прибере зърното в хамбара си, а плявата ще изгори в неугасим огън.“ ¹⁸Така с много други думи Йоан убеждаваше хората и им съобщаваше Благата вест.

¹⁹А когато Йоан изобличи местния управител Ирод[†] за това, че живее с Иродиада—жената на брат му, и за всички други злини, които беше извършил, ²⁰Ирод прибави към тях още една—хвърли Йоан в затвора.

Кръщението на Исус

(Мат. 3:13-17; Марк 1:9-11)

²¹Когато всички хора се кръщаваха,[†] Исус също отиде при Йоан. След като беше кръстен и се молеше, небето се отвори. ²²Святият Дух слезе върху него в телесен образ на гълъб и от небето се чу глас: „Ти си моят възлюбен Син. Ти си избраникът ми.“

Родословието на Йосиф

(Мат. 1:1-17)

²³Исус беше на около тридесет години, когато започна своето дело. Хората мислеха, че той е син на Йосиф. Йосиф беше син на Илия. ²⁴Илия беше син на Матат. Матат беше син на Левий. Левий беше син на Мелхи. Мелхи беше син на Янай. Янай беше

син на Йосиф. ²⁵Йосиф беше син на Мататия. Мататия беше син на Амос. Амос беше син на Наум. Наум беше син на Еслий. Еслий беше син на Нагей. ²⁶Нагей беше син на Маат. Маат беше син на Мататия. Мататия беше син на Семеин. Семеин беше син на Йосех. Йосех беше син на Йода.

²⁷Йода беше син на Йоанан. Йоанан беше син на Риса. Риса беше син на Зоровавел. Зоровавел беше син на Салатиил. Салатиил беше син на Нирий. ²⁸Нирий беше син на Мелхий. Мелхий беше син на Адий. Адий беше син на Косам. Косам беше син на Елмадам. Елмадам беше син на Ир. ²⁹Ир беше син на Йосий. Йосий беше син на Елиезер. Елиезер беше син на Йорим. Йорим беше син на Матат. Матат беше син на Левий.

³⁰Левий беше син на Симеон. Симеон беше син на Юда. Юда беше син на Йосиф. Йосиф беше син на Йонам. Йонам беше син на Елиаким. ³¹Елиаким беше син на Мелеа. Мелеа беше син на Мена. Мена беше син на Матата. Матата беше син на Натан. Натан беше син на Давид.[†] ³²Давид беше син на Есей. Есей беше син на Овид. Овид беше син на Вооз. Вооз беше син на Салмон. Салмон беше син на Наасон.

³³Наасон беше син на Аминадав. Аминадав беше син на Арний. Арний беше син на Есрон. Есрон беше син на Фарес. Фарес беше син на Юда. ³⁴Юда беше син на Яков. Яков беше син на Исаак. Исаак беше син на Авраам. Авраам беше син на Тара. Тара беше син на Нахор. ³⁵Нахор беше син на Серух. Серух беше син на Рагав. Рагав беше син на Фалек. Фалек беше син на Евер. Евер беше син на Сала.

³⁶Сала беше син на Каинан. Каинан беше син на Арфаксад. Арфаксад беше син на Сим. Сим беше син на Ной. Ной беше син на Ламех. ³⁷Ламех беше син на Матусал. Матусал беше син на Енох. Енох беше син на Яред. Яред беше син на Малелеил. Малелеил беше син на Каинан. ³⁸Каинан беше син на Енос. Енос беше син на Сит. Сит беше син на Адам. Адам беше син на Бога.

Дяволът изкушава Исус

(Мат. 4:1-11; Марк 1:12-13)

4 Исус беше изпълнен със Святия Дух и когато се върна от река Йордан, Духът го заведе в пустинята. ²Там прекара четирidesет дни, изкушаван от дявола. През цялото това време той не яде нищо и накрая почувства силен глад.

³Тогава дяволът му каза: „Ако си Божият Син, заповядай на този камък да стане хляб!“

⁴Исус му отговори: „Писано е:

«Никой не може да живее само с хляб.»“

Второзаконие 8:3

⁵Дяволът го заведе на едно високо място и за миг му показва всички царства на света, ⁶като му каза: „Ще ти дам цялата тази власт и слава, защото тя е дадена на мен и аз я давам на когото поискам. ⁷Ако ми се поклониш, всичко това ще бъде твое.“

⁸Исус му отвърна: „Писано е:

«Покланяй се на Господа, твоя Бог, и само на него служи!»“

Второзаконие 6:13

⁹Тогава дяволът заведе Исус в Ерусалим, качи го на най-високото място в храма и му каза: „Ако си Божият Син, хвърли се оттук долу! ¹⁰Нали е писано:

«Той ще заповяда на ангелите си да бдят над теб.»

Псалм 91:11

¹¹И още:

«Те ще те носят на ръце,
за да не удариш крака си в камък.»“

Псалм 91:12

¹²Исус му отговори: „Но е казано също:

«Не поставяй на изпитание Господа, твоя Бог!»“

Второзаконие 6:16

¹³Когато дяволът свърши всички изкушения, той го остави до следващата възможност.

Исус започва делото си в Галилея

(Мат. 4:12-17; Марк 1:14-15)

¹⁴Исус се върна в Галилея, изпълнен със силата на Духа, и мълатата за него се разпространи из цялата околност. ¹⁵Той започна да поучава в синагогите[†] и всички хора го хвалеха.

Исус отива в родния си град

(Мат. 13:53-58; Марк 6:1-6)

¹⁶После Исус отиде в Назарет, където бе отраснал. Като обикновено в съботен ден, той влезе в синагогата[†] и се изправи да чете. ¹⁷Дадоха му свитъка с думите на пророк Исаия. Исус разгъна свитъка и намери мястото, където пишеше:

¹⁸ „Духът на Господа е върху мен, защото ме е помазал
да съобща на бедните Благата вест.

Изпратил ме е да провъзглася
освобождение на пленниците,
проглеждане на слепите,
избавление на подтиснатите

¹⁹ и да възвестя годината на Господното благоволение.“

Исая 61:1-2

²⁰Исус нави свитъка, върна го на служителя и седна. Погледите на всички в синагогата[†] бяха приковани в него. ²¹Той започна да им говори: „Днес тези думи се сбъднаха пред вас, които слушахте.“

²²Всички го хвалеха, удивляваха се на красноречието му и се питаха: „Не е ли това синът на Йосиф?“

²³Исус отвърна: „Сигурно ще ми припомните поговорката: «Лекарю, изцели сам себе си!» Ще ми кажете: «Чухме за това, което си извършил в Капернаум. Направи същото и тук, в родния си град!»“ ²⁴Истина ви казвам: никой пророк не е признат в родния си град. ²⁵Това, което говоря, е вярно. По времето на Илия,[†] когато не валя три години и половина и голям глад настъпи по цялата земя, в Израел имаше много вдовици. ²⁶Но Илия не беше изпратен при нито една от тях, а само при вдовицата от Сарепта, град в Сидон. ²⁷А по времето на пророк Елисей в Израел имаше много прокажени, но никой от тях не беше излекуван, а само Нееман сириец.“

²⁸Като чуха това, всички в синагогата[†] се разгневиха. ²⁹Те станали, повлякоха Исус извън града и го заведоха при стръмния склон на хълма, на който бе построен градът им, за да го хвърлят долу. ³⁰Но Исус премина през тълпата и си отиде по своя път.

Исус излекува човек, обладан от зъл дух

(Марк 1:21-28)

³¹После Исус отиде в галилейския град Капернаум и в съботата поучаваше хората. ³²Неговото учение ги смайваше, защото говореше с власт. ³³В синагогата[†] имаше един човек, обладан от зъл дух. Той изкрещя: ³⁴„Хей! Какво искаш от нас, Исусе от Назарет? Да ни погубиш ли дойде? Аз зная кой си—Святият на Бога.“ ³⁵Исус строго заповяда на злия дух: „Млъкни и излез от човека!“ Злият дух повали мъжа на земята пред всички и излезе от него, без да му стори нищо лошо.

³⁶Всички хора бяха изумени и се питаха един друг: „Какво значи това? С власт и сила той заповядва на злите духове и те излизат!“ ³⁷И новината за Исус се разнесе из цялата област.

Исус излекува болна жена

(Мат. 8:14-17; Марк 1:29-34)

³⁸Исус напусна синагогата[†] и отиде в дома на Симон. Тъщата на Симон гореше от треска и помолиха Исус да ѝ помогне. ³⁹Той се наведе над нея и заповяда на треската да я напусне. И веднага жената се вдигна на крака и започна да им прислужва.

Исус излекува още много хора

⁴⁰При залез слънце всички, които имаха близки, болни от всякакви болести, ги доведоха при Исус, а той, като полагаше ръцете си[†] върху всеки от тях, ги излекува. ⁴¹От много от тях излизаха демони, които викаха: „Ти си Божият Син!“ Но Исус им забраняваше да говорят, защото те знаеха, че той е Месията.[†]

Исус отива в други градове

(Марк 1:35–39)

⁴²На разсъмване той напусна града и се усамоти в едно безлюдно място. А хората го търсеха и когато го намериха, се опитаха да го задържат, за да не си отива от тях. ⁴³Но Исус им каза: „Трябва да съобщя Благата вест за Божието царство и в другите градове, защото за това съм изпратен.“

⁴⁴После продължи да проповядва в синагогите[†] в Юдея.

Исус призовава първите си ученици

(Мат. 4:18–22; Марк 1:16–20)

5 Един ден Исус стоеше на брега на Генисаретското езеро,¹ а около него хората се тълпяха, за да чуят Божието послание. ²Той забеляза две лодки на брега. Рибарите бяха отвън и перяха мрежите си. ³Исус се качи в една от лодките, която беше на Симон, и го помоли да я отблъсне леко от брега. После започна да поучава народа от лодката.

⁴Когато свърши да говори, Исус се обърна към Симон и каза: „Откарай лодката навътре в езерото и хвърлете мрежите си за улов.“

⁵Симон отвърна: „Учителю, цяла нощ се мъчихме и нищо не уловихме. Но щом ти казваш, ще хвърля мрежите.“ ⁶Рибарите хвърлиха мрежите си, а когато ги изтеглиха, те бяха толкова пълни, че започнаха да се късат. ⁷Затова дадоха знак на съдружниците си от другата лодка да дойдат и да им помогнат. Те дойдоха и двете лодки така се напълниха, че започнаха да потъват.

⁸Когато видя това, Симон Петър падна в краката на Исус и каза: „Върви си от мен, Господи, защото аз съм грешен човек.“

⁹И той, и всички рибари с него се смаяха от богатия улов.

¹⁰Синове на Зеведей—Яков и Йоан—които работеха заедно със Симон, също бяха удивени.

Тогава Исус се обърна към Симон: „Не се страхувай! Отсега нататък хора ще ловиш.“

¹¹Рибарите изкараха лодките на брега, оставиха всичко и последваха Исус.

---

¹Генисаретското езеро Друго име на Галилейското езеро.

Исус излекува прокажен човек*(Мат. 8:1-4; Марк 1:40-45)*

¹²В един от градовете, където беше Исус, живееше човек, болен от проказа. Когато видя Исус, той падна в краката му и го помоли: „Господи, ти имаш власт и стига да поискаш, можеш да ме излекуваш.“

¹³Исус протегна ръката си, докосна го и каза: „Искам—бъди здрав!“ И проказата веднага го напусна. ¹⁴А Исус му заръча: „На никого не разказвай за случилото се. Иди и се покажи на свещеника,¹ а после принеси за оздравяването си каквото е заповядал Моисей. Това ще засвидетелства на хората, че си излекуван.“

¹⁵Но вестта за Исус се разнасяше все повече и огромни тълпи от хора се събираха, за да го слушат и да бъдат излекувани от болестите си. ¹⁶Исус често се усамотяваше в безлюдни места, за да се моли.

Исус излекува сакат човек*(Мат. 9:1-8; Марк 2:1-12)*

¹⁷Един ден, когато Исус поучаваше хората, сред слушателите седяха също фарисеи[†] и законоучители, дошли от всички градове на Галилея, Юдея и Ерусалим. Господ даваше сила на Исус да лекува. ¹⁸Няколко души донесоха на постелка един парализиран и се опитаха да го внесат и сложат пред Исус. ¹⁹Наоколо обаче се бяха струпали толкова много хора, че носачите не можеха да си пробият път. Тогава те се качиха на покрива и като разкриха керемидите, спуснаха постелката с парализирания в средата на стаята точно пред Исус. ²⁰Като видя вярата им, Исус каза на болния: „Приятелю, греховете ти са простени!“

²¹Законоучителите и фарисеите[†] си помислиха: „Кой е този, който така богохулства? Кой освен Бог може да прощава грехове?“

²²Но Исус знаеше мислите им и ги попита: „Защо таите такива мисли? ²³Кое е по-лесно: да кажа «Греховете ти се прощават» или да кажа «Стани и ходи»? ²⁴Но аз ще ви покажа, че Човешкият Син[†] има власт на земята да прощава грехове.“ И Исус каза на парализирания: „Казвам ти, стани! Вдигни си постелката и си върви вкъщи.“

²⁵В същия миг човекът се изправи пред тях, взе си постелката и си тръгна, славейки Бога. ²⁶Всички се удивляваха и славеха Бога. Изпълнени със страхопочитание, те казваха: „Днес видяхме изумителни неща!“

[†]Иди ... свещеника Според закона на Моисей свещеник трябва да засвидетелства, че болен от проказа е оздравял.

Исус призовава Левий*(Мат. 9:9–13; Марк 2:13–17)*

²⁷След това Исус излезе и видя един бирник на име Левий, седнал на работното си място. Исус му каза: „Последвай ме!“

²⁸Левий остави всичко, стана и тръгна след Исус.

²⁹Той устрои в дома си голямо тържество в чест на Исус. На масата седяха много бирници и други хора. ³⁰А фарисеите[†] и законоучителите негодуваха и казваха на Исусовите ученици: „Защо ядете и пиете с бирници и грешници?“

³¹Исус им отговори: „Не здравите се нуждаят от лекар, а болните. ³²Дошъл съм да призова да се покаят[†] не праведните хора, а грешниците.“

Въпрос относно поста*(Мат. 9:14–17; Марк 2:18–22)*

³³Тогава му казаха: „Учениците на Йоан често постят и се молят, учениците на фарисеите[†] — също, а твоите ученици винаги ядат и пият.“

³⁴Исус им отговори: „Нима можете да накарате сватбарите да постят, докато младоженецът е с тях? ³⁵Но ще дойде време, когато младоженецът ще им се отнеме и тогава те ще постят.“

³⁶После им разказа притчата: „Никой не откъсва парче от нова дреха, за да закърпи старата. Иначе и новата дреха ще бъде скъсана, а и старата няма да е с подходяща кръпка. ³⁷Никой не налива ново вино в стари мехове. Иначе новото вино ще спуска меховете и ще изтече, а меховете ще се похабят. ³⁸Ново вино се налива в нови мехове. ³⁹И никой не иска ново вино, след като е пил старо, защото казва: «Старото е по-добро.»“

Исус е Господар на съботата*(Мат. 12:1–8; Марк 2:23–28)*

6 Един съботен ден Исус вървеше през едни житни полета. Учениците му късаха класове, стриваха ги с длани и ядяха зърната. ²Някои от фарисеите[†] им казаха: „Защо правите това, което законът забранява да се върши в съботен ден?“

³Исус им отвърна: „Нима не сте чели какво направи Давид,[†] когато той и хората с него бяха гладни? ⁴Давид влезе в Божия дом, взе присъствените хлябове¹ и яде от тях, като даде и на другите с него да ядат, въпреки че законът на Моисей разрешава това само на свещениците.“ ⁵И им каза: „Човешкият Син[†] е Господар на съботата.“

¹присъствените хлябове 12 безквасни хляба, дар за Бога, поставяни в храма в Ерусалим всяка събота. Само свещениците имат право да ядат този хляб. Вж. Лев. 24:5–9.

Исус излекува човек с изсъхнала ръка*(Мат. 12:9–14; Марк 3:1–6)*

⁶Веднъж, пак в събота, Исус отиде в синагогата[†] да поучава. Там имаше един човек с изсъхнала дясна ръка. ⁷Законоучителите и фарисеите[†] търсеха повод да обвинят Исус, затова внимателно го наблюдаваха дали ще излекува някого в събота или не. ⁸Исус обаче знаеше мислите им и каза на човека с изсъхналата ръка: „Изправи се и застани пред всички!“ Човекът се изправи и застана там. ⁹Тогава Исус се обърна към тях: „Питам ви, какво изисква законът да се прави в събота—добро или зло? Да се спасява живот или да се погубва?“ ¹⁰Исус обиколи всички с поглед и каза на човека: „Протегни си ръката!“ Той си протегна ръката и тя оздравя. ¹¹Гняв обзе фарисеите и законоучителите и те започнаха да обсъждат помежду си какво да сторят на Исус.

Исус избира своите дванадесет апостола*(Мат. 10:1–4; Марк 3:13–19)*

¹²През онези дни Исус се качи на хълма, за да се моли, и прекара цялата нощ в молитва към Бога. ¹³На сутринта той събра учениците си, избра дванадесет от тях и ги нарече апостоли: ¹⁴Симон, на когото даде името Петър, брат му Андрей, Яков, Йоан, Филип, Вартоломей, ¹⁵Матей, Тома, Яков—синът на Алфей, Симон, наречен Зилот,[†] ¹⁶Юда—синът на Яков, и Юда Искаротски, който по-късно го предаде.

Исус поучава и лекува хората*(Мат. 4:23–25; 5:1–12)*

¹⁷Исус слезе от хълма заедно с апостолите си и застана на едно равно място сред голяма група свои ученици. Там имаше и много хора от цяла Юдея, от Ерусалим и от крайбрежните градове Тир и Сидон. ¹⁸Те бяха дошли да чуят Исус и да бъдат излекувани от болестите си. Измъчваните от зли духове също бяха излекувани. ¹⁹Всеки се опитваше да се докосне до Исус, защото от него излизаше сила, която лекуваше всички.

²⁰Исус погледна учениците си и каза:

„Благословени сте вие, бедните,
защото ваше е Божието царство.

²¹ Благословени сте вие, които сега сте гладни,
защото ще бъдете наситени.

Благословени сте вие, които сега плачете,
защото ще се смеете от радост.

²²Благословени сте, когато хората ви ненавиждат, отлъчват от обществото, обиждат и злословят името ви заради Човешкия

Син.[†] ²³Ликувайте, когато това стане, и скачайте от радост, защото наградата ви в небето е голяма! Та нали по същия начин предците им се отнасяха с пророците!

²⁴ Но горко на вас, богатите,
защото вече сте имали лесен живот.

²⁵ Горко на вас, които сега сте сити,
защото ще гладувате.

Горко на вас, които сега се смеете,
защото ще скърбите и ще плачете.

²⁶Горко ви, когато всички говорят за вас само добро, защото по същия начин предците им говореха за лъжепророците.“

Обичайте враговете си

(Мат. 5:38-48; 7:12a)

²⁷„На вас, които ме слушате, казвам: обичайте враговете си. Отвърщайте с добро на онези, които ви мразят. ²⁸Благославяйте онези, които ви проклинат. Молете се за онези, които ви причиняват зло. ²⁹Ако някой те удари по едната буза, предложи му и другата. Ако ти отнеме връхната дреха, остави му и ризата си. ³⁰Давай на всеки, който те помоли. Ако някой ти отнеме нещо твое, не си го искай обратно. ³¹Отнасяйте се с другите така, както искате те да се отнасят с вас. ³²Ако обичате само онези, които ви обичат, нима заслужавате да ви похвалят за това? Та нали и грешниците обичат онези, които ги обичат! ³³Ако отвръщате с добро само на онези, които ви правят добро, нима заслужавате да ви похвалят за това? Та нали и грешниците правят същото! ³⁴И ако давате назаем само на онези, които очакват да ви се издължат, нима заслужавате да ви похвалят за това? Та нали и грешниците си дават един друг назаем, като очакват заемът да им бъде върнат. ³⁵Вие обаче обичайте враговете си, правете им добро и давайте назаем, без да очаквате някаква отплата. Тогава наградата ви ще бъде голяма и вие ще бъдете деца на Всевишния. Защото Бог е добър дори към неблагодарните и злите хора. ³⁶Бъдете състрадателни, както вашият Баща е състрадателен.“

Не съдете другите

(Мат. 7:1-5)

³⁷„Не съдете, за да не съдят и вас. Не осъждайте и няма да ви осъждат. Прощавайте, за да прощават и на вас. ³⁸Давайте и ще ви се дава. В ръцете ви ще се излее повече, отколкото можете да държите. Ще получите толкова много, че то ще прелива в скута ви. Защото каквато мярка използвате за другите, такава ще бъде използвана и за вас.“

³⁹Исус им разказа следната притча: „Нима може слепец да води друг слепец? Нали и двамата ще паднат в ямата!
⁴⁰Ученикът не превъзхожда своя учител, но всеки, когато е напълно обучен, ще бъде като учителя си.

⁴¹Защо забелязваш тресчицата в окото на брат си, а не виждаш гредата в собственото си око? ⁴²Нима можеш да кажеш: «Братко, нека извадя тресчицата от окото ти», когато не виждаш гредата в своето? Лицемер! Първо извади гредата от собственото си око. Едва тогава ще виждаш достатъчно ясно, за да извадиш тресчицата от окото на брат си.“

Два вида плодове

(Мат. 7:17–20; 12:34б–35)

⁴³„Доброто дърво не ражда лоши плодове, както и лошото дърво не ражда добри. ⁴⁴Всяко дърво се познава по плодовете му. Хората не берат смокини от тръни, нито пък грозде—от къпинов храст. ⁴⁵От сърцето на добрия човек излиза добро, а от сърцето на злия—зло. Устата говори това, с което е пълно сърцето.“

Два вида хора

(Мат. 7:24–27)

⁴⁶„Защо се обръщате към мен с думите «Господи, Господи!», а не вършите това, което говоря? ⁴⁷Ще ви дам пример на кого прилича всеки, който идва при мен, чува думите ми и им се подчинява. ⁴⁸Такъв човек е като строителя, който направил дълбок изкоп и положил основите върху скала. Когато станало наводнение и реката връхлетяла върху къщата, тя не помръднала, защото била здраво построена. ⁴⁹А този, който чува думите ми, но не се подчинява, прилича на човека, който построил къща направо върху земята, без основи. Когато реката я връхлетяла, къщата се строляла и била напълно разрушена.“

Исус излекува слугата на стотник

(Мат. 8:5–13; Йоан 4:43–54)

7 Когато свърши да говори на хората, Исус влезе в Капернаум.
²Там живееше един стотник,[†] чийто слуга бе смъртно болен. Стотникът много обичаше слугата си. ³Затова като чу за Исус, той изпрати при него няколко юдейски старейшини да го помолят да дойде и спаси живота на слугата му. ⁴Старейшините отидоха при Исус и настойчиво го замолиха: „Стотникът заслужава да направиш това за него. ⁵Той обича нашия народ и дори ни построи синагога.“[†]

⁶Исус тръгна с тях и вече бяха недалеч от къщата, когато стотникът[†] изпрати при него приятели да му кажат: „Господи, не си прави

труда, защото аз не съм достоен да влезеш под моя покрив. ⁷Не дойдох лично при теб, защото считам себе си за недостоеен, но ти само кажи и слугата ми ще оздравее. ⁸Самият аз съм подвластен на други, а на мен са подчинени войниците ми. Като кажа на някой: «Иди!», той отива. Като заповядам на друг: «Ела!», той идва. На слугата си казвам: «Направи това!» и той го прави.“

⁹Като чу тези думи, Исус се смая. Той се обърна и каза на множеството, което го следваше: „Казвам ви: такава вяра не съм срещал даже и в Израел.“

¹⁰А хората, изпратени от стотника,[†] се върнаха в къщата и видяха, че слугата е оздравял.

Исус съживява младеж от Наин

¹¹На следващия ден Исус се запъти към град Наин. С него вървяха учениците му и огромна тълпа хора. ¹²Когато наближиха градската порта, изнасяха мъртвец, единствен син на майка-вдовица. Придружаваше я голямо множество от града. ¹³Когато Господ я видя, сърцето му се изпълни със състрадание и той ѝ каза: „Не плачи!“ ¹⁴После се приближи и докосна ковчега. Носачите спряха, а Исус каза: „Младежо, казвам ти: Стани!“ ¹⁵Мъртвият се надигна, седна и започна да говори. И Исус го върна на майка му.

¹⁶Всички се изпълниха със страхопочитание и славеха Бога, като казваха: „Велик пророк се появи сред нас! Бог дойде да помогне на своя народ!“

¹⁷Новината за Исус се разпространи из цяла Юдея и всички околни места.

Исус отговаря на Йоан

(Мат. 11:2-19)

¹⁸Когато учениците на Йоан му разказаха всички тези неща, той повика при себе си двама от тях ¹⁹и ги изпрати при Господа да попитат: „Ти ли си Онзи, който трябваше да дойде, или да очакваме някой друг?“

²⁰Двамата дойдоха при Исус и му казаха: „Йоан Кръстител ни изпрати при теб да те питаме: «Ти ли си Онзи, който трябваше да дойде, или да очакваме някой друг?»“

²¹Точно тогава Исус излекува много хора от болести, недъзи и зли духове и върна зрението на много слепи. ²²Той отговори на Йоановите ученици: „Вървете и разкажете на Йоан това, което видяхте и чухте: слепи проглеждат, сакати прохождат, прокажени оздравяват, глухи прочуват, мъртви възкръсват и бедните чуват Благата вест. ²³Благословен е онзи, който може да ме приеме.¹ “

---

¹може да ме приеме Букв.: „не намира в мен повод да съгреша“.

²⁴След като пратениците на Йоан си тръгнаха, Исус започна да говори на тълпите за Йоан: „Какво излязохте да видите в пустинята? Тръстика, полюшвана от вятъра ли? Не? ²⁵Тогава какво излязохте да видите? Човек, облечен в хубави дрехи ли? Чуйте! Онези, които се обличат скъпо и живеят в разкош, ще намерите в дворците. ²⁶Така че какво излязохте да видите? Пророк ли? Да, и казвам ви: този човек е много повече от пророк. ²⁷Той е онзи, за когото е писано:

«Чуй! Пред теб изпращам пратеника си,
който ще подготви пътя за теб.»

Малахия 3:1

²⁸Казвам ви: сред всички хора, родени някога, няма по-велик от Йоан. Но дори и най-незначителният в Божието царство е по-велик от него.“

²⁹Всички, които чува Исус, дори и бирниците, се съгласиха, че Божието учение е добро, като се кръстиха[†] с кръщението на Йоан. ³⁰Но фарисеите[†] и законоучителите отхвърлиха Божията воля за тях, като отказаха да бъдат кръстени от него.

³¹Исус продължи: „Какво да кажа за хората от това поколение? С какво да ги сравня? ³²Те са като деца, които седят на пазара и си подвикват едно на друго:

«Свирехме ви весели песни, а вие не играхте!
Пяхме погребални песни, а вие не плакахте!»

³³Дойде Йоан Кръстител, който не яде хляб и не пие вино, а вие казвате: «Той е обладан от демон!» ³⁴Дойде Човешкият Син,[†] който яде и пие, а вие казвате: «Вижте го този! Лакомник и пияница! Приятел на бирници и грешници!» ³⁵Но Божията мъдрост се доказва с постъпките на тези, които я следват.¹ “

Симон Фарисеят

³⁶Един от фарисеите[†] покани Исус да обядва с него. Исус влезе в къщата му и седна на масата. ³⁷Една грешница, която живееше в същия град, научи, че Исус се храни в къщата на фарисея и донесе алабастров съд с миро. ³⁸Тя застана зад Исус, в краката му, и заплака, обливайки краката му със сълзи. След това ги избърса с косите си, целуна ги и изля мирото върху тях. ³⁹Като видя това, фарисеят, който беше поканил Исус, си каза: „Ако този човек наистина беше пророк, щеше да знае коя го докосва и що за жена е; щеше да знае, че е грешница.“

⁴⁰Исус се обърна към фарисея: „Симоне, искам да ти кажа нещо.“

¹Но Божията ... следват Букв.: „Но мъдростта се доказва от всичките й деца.“

Симон отвърна: „Говори, Учителю.“

⁴¹Исус започна: „Двама души бяха длъжници на един и същи лихвар. Единият дължеше петстотин динария,[†] а другият—петдесет. ⁴²И двамата обаче нямаха пари да си изплатят дълговете и затова лихварят благосклонно им ги опрости. Кой от тях ще обикне лихваря повече?“

⁴³Симон отговори: „Предполагам този, на когото е опростил по-голямата сума.“

„Прав си“—каза му Исус. ⁴⁴След това, обръщайки се към жената, каза на Симон: „Виждаш ли тази жена? Когато влязох в дома ти, ти не ми даде вода да си измия краката. А тя изми краката ми със сълзите си и ги изсуши с косите си. ⁴⁵Ти не ме целуна, докато тя не престана да целува краката ми от момента, в който влязох тук. ⁴⁶Ти не помаза главата ми със зехтин, а тя помаза краката ми с миро. ⁴⁷Затова ти казвам: многобройните ѝ грехове са простени. Ето защо тя обикна много. Този, на когото се прости малко, след това и обича малко.“

⁴⁸Исус се обърна към жената: „Греховете ти са простени.“

⁴⁹Гостите започнаха да говорят помежду си: „Кой е този, че и грехове да прощава?“

⁵⁰А Исус каза на жената: „Вярата ти те спаси. Върви си в мир.“

Исус проповядва из цялата страна

8 На другия ден Исус тръгна из градове и села да проповядва и съобщава на хората Благата вест за Божието царство. С него бяха дванадесетте апостола, ²както и няколко жени, които той беше излекувал от зли духове и болести. Една от тях беше Мария от град Магдала, от която Исус бе прогонил седем демона. ³Сред жените бяха още и Йоана, жената на иконома на Ирод[†]—Хуза, Сусана и много други. Всички те помагаха на Исус и учениците му, като ги поддържаха със свои собствени средства.

Притча за семената

(Мат. 13:1–17; Марк 4:1–12)

⁴Когато около Исус се събра голяма тълпа хора, които се стичаха при него от всеки град, той им разказа следната притча:

⁵„Един земеделец излязъл да сее. Докато сеел, някои семена паднали край пътеката. Хората ги стъпкали и небесните птици ги изкълвали. ⁶Други семена паднали върху камениста почва. Те покълнали, но после изсъхнали, защото им липсвала влага. ⁷Някои семена паднали сред трънливи плевели, които избуяли заедно с тях и ги задушили. ⁸Останалите семена паднали на добра почва, пораснали и дали сто пъти повече зърно от засятото.“

Исус разказа притчата, като завърши с думите: „Който има уши да чува, да слуша!“

⁹Учениците му започнаха да го разпитват какво означава тази притча.

¹⁰А той им каза: „На вас е дадена привилегията да знаете тайните на Божието царство, но на останалите хора говоря с притчи, така че «да гледат, но да не виждат; да слушат, но да не разбират».“¹

Исус обяснява притчата за семената

(Мат. 13:18-23; Марк 4:13-20)

¹¹„Ето какво означава тази притча: Семената са Божието слово. ¹²Тези, които падат край пътеката, са хората, които чуват Божието слово, но след това идва дяволът и го грабва от сърцата им, за да не могат да повярват в чутото и да се спасят. ¹³Семената, паднали върху каменистата почва, са хората, които чуват Божието слово, приемат го с радост и за известно време имат вяра. Но нямат корени и щом дойдат изпитания, губят вярата си и обръщат гръб на Бога. ¹⁴Семената, паднали сред трънливите плевели, са хората, които чуват Божието слово, но грижите, богатствата и удоволствията на живота ги задушават и спират растежа им и плодът им никога не узрява. ¹⁵А семената, паднали върху добрата почва, са хората, които чуват Божието слово с добри, искрени сърца, пазят го и търпеливо принасят плод.“

Използвайте онова, който имате

(Марк 4:21-25)

¹⁶„Никой, който запалва лампа, не я покрива със съд, нито пък я слага под леглото. Вместо това я слага на поставка, така че хората, които влизат, да виждат светлината. ¹⁷Защото всичко скрито ще излезе наяве. Всяка тайна ще бъде разкрита. ¹⁸Затова внимавайте как слушате. Защото който има, ще получи още, а който няма, ще загуби и това, което мисли, че има.“

Истинското семейство на Исус

(Мат. 12:46-50; Марк 3:31-35)

¹⁹Майката и братята на Исус дойдоха да го видят, но наоколо имаше толкова много хора, че не можаха да се доберат до него. ²⁰Тогава някой му каза: „Майка ти и братята ти чакат отвън и искат да те видят.“

²¹А Исус отговори: „Майка и братя ми са тези, които чуват Божието слово и му се подчиняват.“

---

¹«да гледат ... разбират» Ис. 6:9.

Исус укротява буря*(Мат. 8:23–27; Марк 4:35–41)*

²²Един ден Исус и учениците му се качиха в една лодка. Исус им каза: „Да прекосим езерото и да отидем на отсрещния бряг.“ И те потеглиха. ²³По време на пътуването Исус заспа. Над езерото се изви буря и лодката започна да се пълни с вода. Всички бяха в опасност. ²⁴Тогава учениците се приближиха до Исус и го събудиха с думите: „Господарю, господарю, ще се удавим!“

Исус стана и заповяда на вятъра и вълните да утихнат. Вятърът спря и езерото се успокои. ²⁵Исус каза на учениците си: „Къде ви е вярата?“

Те бяха изплашени и удивени и се питаха един друг: „Какъв е този човек, който заповядва дори на вятъра и водата и те му се подчиняват?“

Исус прогонва зъл дух от болен*(Мат. 8:28–34; Марк 5:1–20)*

²⁶Исус и учениците му доплаваха до областта на герасините, която се намираше от другата страна на езерото срещу Галилея. ²⁷Когато Исус стъпи на брега, към него се приближи един местен човек, обладан от демони. Той от дълго време не беше обличал дреха и не беше живял в къща, а обитаваше гробищата. ^{28–29}Демонът често го завладяваше. Тогава оковаваха ръцете и краката на човека и го държаха затворен. Но той късаше веригите и демонът го принуждаваше да отива по необитаеми места. Тогава Исус заповяда на злия дух да излезе от човека. Той се хвърли в краката на Исус и извика: „Какво искаш от мен, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Умолявам те, не ме измъчвай!“

³⁰Исус го попита: „Как се казваш?“

Той отвърна: „Легион“,† защото в него се бяха вселили много демони. ³¹Те молеха Исус да не ги прогонва в бездната.¹ ³²Там на хълма пасеше голямо стадо свине и демоните молеха Исус да им позволи да влязат в свинете. Той им разреши. ³³Тогава те излязоха от човека и се вселиха в свинете. Стадото се втурна по стръмния склон към езерото и всички животни се издавиха.

³⁴Като видяха какво се случи, свинарите избягаха и разказаха за това в града и околностите. ³⁵Много хора наизлязоха навън, за да видят станалото. Те дойдоха при Исус и намериха човека, от когото бяха прогонени демоните, да седи в краката му — облечен и със здрав разум. И се уплашиха. ³⁶Онези, които видяха това, разказваха на другите как обладаният от демони е бил

¹Бездната Смятало се е, че това е мястото, където злите духове са затворени и ще бъдат наказани.

излекуван. ³⁷Населението на цяла Герасиния започна да моли Исус да си върви, защото всички бяха страшно уплашени. Исус се качи в лодката и се върна в Галилея. ³⁸А човекът, от когото бяха излезли демоните, го молеше да го вземе със себе си.

Но Исус го отпрати с думите: ³⁹„Върни се у дома си и разкажи всичко, което Бог стори за теб.“

И човекът тръгна из града и разказваше навсякъде за това, което Исус направи за него.

Исус съживява мъртво момиче и излекува болна жена

(Мат. 9:18-26; Марк 5:21-43)

⁴⁰Когато Исус се върна в Галилея, хората го посрещнаха радостно, защото всички го очакваха. ⁴¹Точно тогава дойде един човек на име Яир, който беше началник на местната синагога.[†] Той падна в краката на Исус и го помоли да отиде в къщата му, ⁴²защото единствената му дъщеря—момиче на около дванадесет години—беше на смъртно легло.

Хората се тълпяха около Исус по пътя му към дома на Яир. ⁴³Една жена, която от дванадесет години кървеше и беше похарчила целия си имот по лечители, без никой да може да я излекува, ⁴⁴се приближи зад Исус и докосна края на дрехата му. В същия миг кървенето ѝ спря. ⁴⁵Тогава Исус попита: „Кой ме докосна?“

Всички наоколо отричаха и Петър каза: „Господарю, толкова много хора са те наобиколили и се блъскат в теб!“

⁴⁶Но Исус отговори: „Някой ме докосна, защото почувствах как от мен излезе сила.“ ⁴⁷Като видя, че не може да остане незабелязана, треперейки, жената пристъпи напред и падна в краката на Исус. След това разказа пред всички защо го е докоснала и как веднага след това е оздравяла. ⁴⁸Исус ѝ рече: „Дъще, вярата ти те излекува. Върви си в мир.“

⁴⁹Докато Исус все още говореше, от къщата на Яир дойде един човек и му каза: „Дъщеря ти умря. Недей повече да безпокоиш Учителя.“

⁵⁰Исус дочу тези думи и каза на Яир: „Не се страхувай! Само вярвай и дъщеря ти ще оздравее.“

⁵¹Когато стигнаха до къщата, Исус на никого не позволи да влезе вътре с него освен на Петър, Йоан и Яков, както и на бащата и майката на детето. ⁵²Всички плачеха и скърбяха за нея. Исус каза: „Не плачете! Тя не е умряла, а просто заспала.“

⁵³Хората му се присмяха, защото знаеха, че момичето е мъртво. ⁵⁴Но Исус взе ръката ѝ и каза: „Дете, стани!“ ⁵⁵Духът ѝ се върна и в същия миг тя се изправи. Исус нареди: „Дайте ѝ нещо за ядене.“ ⁵⁶Родителите ѝ бяха изумени, но Исус им забрани да разказват за случилото се.

Исус изпраща апостолите си да проповядват*(Мат. 10:5-15; Марк 6:7-13)*

9 Исус събра дванадесетте апостола и им даде сила и власт да прогонват демони и да лекуват болести. ²След това ги изпрати да провъзгласяват Божието царство и да лекуват болните, ³като им каза: „Не взимайте нищо за из път—нито тояга, нито торба, нито хляб, нито пари. Излезте само с дрехата, която е на гърба ви. ⁴Когато влезете в нечия къща, останете там дотогава, докато дойде време да си тръгвате. ⁵А ако хората не ви посрещнат с «добре дошли», напуснете града, като изтърсите праха от краката си¹ като знак на предупреждение към тях.“

⁶Апостолите тръгнаха от село на село, като навсякъде съобщаваха Благата вест и лекуваха хората.

Ирод е объркан*(Мат. 14:1-12; Марк 6:14-29)*

⁷Губернаторът Ирод[†] чу за всичко, което ставаше, и беше объркан, тъй като едни казваха, че Йоан е възкръснал от мъртвите, ⁸други твърдяха, че се е появил Илия,[†] трети пък говореха, че е възкръснал някой древен пророк. ⁹Ирод каза: „Аз лично заповядах да обезглавят Йоан. Кой е тогава човекът, за когото чувам такива неща?“ И той търсеше възможност да го види.

Исус нахранва повече от 5000 души*(Мат. 14:13-21; Марк 6:30-44; Йоан 6:1-14)*

¹⁰След като се върнаха, апостолите разказаха на Исус за всичко, което са извършили. После заедно с него отидоха в град Витсаида, където можеха да бъдат сами. ¹¹Но хората научиха за това и го последваха. Исус ги посрещаше с радост, говореше им за Божието царство и лекуваше онези, които бяха болни.

¹²Към залез слънце дванадесетте апостола дойдоха при него и му казаха: „Пусни хората да се разотидат, за да си намерят подслон и храна в околните села и стопанства, защото това място е необитавано.“

¹³Исус им отговори: „Вие ги нахранете.“

А те отвърнаха: „Имаме само пет хляба и две риби. Ще трябва да отидем и купим храна за всички тези хора.“ ¹⁴(Там имаше около пет хиляди мъже.)

Исус каза на учениците си: „Накарайте хората да седнат на групи, всяка от около петдесет души.“

---

¹изтърсите праха от краката си Израз на презрение. Предупреждение за прекратяване на всякакви връзки с тях.

¹⁵Те направиха както им бе наредено. Всички хора насядаха. ¹⁶Тогава Исус взе петте хляба и двете риби, вдигна поглед към небето и благодари на Бога. След това раздели храната, даде я на апостолите и им каза да я раздадат на хората. ¹⁷Всички ядоха до насита, а с това, което остана, напълниха дванадесет кошници.

Исус е Месията

(Мат. 16:13-19; Марк 8:27-29)

¹⁸Веднъж Исус се беше усамотил и се молеше. При него дойдоха учениците му и той ги попита: „Кой съм аз според хората?“

¹⁹Те му отговориха: „Някои казват, че си Йоан Кръстител, други — че си Илия,[†] а трети — че си възкръснал древен пророк.“

²⁰Тогава Исус ги попита: „А според вас кой съм?“

Петър му отговори: „Ти си Месията,[†] изпратен от Бога.“

²¹Исус ги предупреди да не казват на никого за това.

Исус казва, че трябва да умре

(Мат. 16:20-28; Марк 8:30-9:1)

²²После им каза: „Човешкият Син[†] трябва да понесе много страдания. Той ще бъде отхвърлен от юдейските старейшини, главните свещеници и законоучителите. Ще бъде убит, но на третия ден ще възкръсне.“

²³Исус продължи да говори, този път на всички: „Ако някой иска да ме последва, трябва да каже «Не!» на собствените си желания, да носи своя кръст всеки ден и да ме следва. ²⁴Който иска да спаси живота си, ще го загуби, но който загуби живота си заради мен, ще го спаси. ²⁵Каква полза има човек да спечели целия свят, ако унищожи или погуби сам себе си? ²⁶Ако някой се срамува от мен и моите думи, то и аз ще се срамувам от него, когато дойда в своята слава и славата на Отца и на святите ангели. ²⁷Истина ви казвам: някои от тези, които сега стоят тук, няма да умрат, преди да видят Божието царство.“

Моисей, Илия и Исус

(Мат. 17:1-8; Марк 9:2-8)

²⁸Около осем дни след като каза това, Исус взе със себе си Петър, Йоан и Яков и се качи на хълма да се моли. ²⁹Докато се молеше, изразът на лицето му започна да се променя, а дрехите му станаха ослепително бели. ³⁰Внезапно двама мъже започнаха да разговарят с него. Това бяха Моисей и Илия,[†] ³¹които се появиха в слава. Те говореха на Исус за смъртта му в Ерусалим, през която той предстоеше да премине. ³²Петър и другите спяха, а когато се събудиха, видяха славата на Исус и двамата мъже,

които стояха до него. ³³А когато Моисей и Илия се отдалечаваха от Исус, Петър, без да съзнава какво говори, му каза: „Господарю, хубаво е, че сме тук. Хайде да вдигнем три шатри — една за теб, една за Моисей и една за Илия.“

³⁴Докато изричаше това, над тях се спусна облак, който ги обгърна. Учениците се изплашиха, когато навлязоха в него. ³⁵От облака се чу глас, който каза: „Това е моят Син. Той е избраникът ми. Него слушайте!“

³⁶Когато гласът заглъхна, Исус беше отново сам. Петър, Яков и Йоан запазиха мълчание за известно време и не разказаха на никого за това, което бяха видели.

Исус излекува момче, обладано от зъл дух

(Мат. 17:14–18; Марк 9:14–27)

³⁷На другия ден, когато слязоха от хълма, огромна тълпа посрещна Исус. ³⁸Изведнъж от тълпата се разнесе мъжки вик: „Моля те, Учителю, ела и виж сина ми! Той е единственото ми дете. ³⁹Зъл дух внезапно влиза в него и той изведнъж закрещява. Духът го кара да се гърчи и на устата му излиза пяна. Не си отива от него, докато напълно не го е изтощил. ⁴⁰Аз молих твоите ученици да го прогонят, но те не успяха.“

⁴¹Тогава Исус отговори: „Поколение без никаква вяра и заблудено от правия път! Докога трябва да бъда с вас и да ви търпя?“ И заповяда на човека: „Доведи сина си тук!“

⁴²Докато момчето се приближаваше, демонът го повали на земята и го накара да се гърчи. Но Исус смърми злия дух, излекува момчето и го върна на баща му. ⁴³Всички бяха смаяни от Божието величие.

Исус говори за своята смърт

(Мат. 17:22–23; Марк 9:30–32)

Докато хората все още се чудеха на това, което Исус направи, той се обърна към учениците си и им каза: ⁴⁴„Чуйте внимателно това, което сега ще ви кажа: Човешкият Син† скоро ще бъде предаден в ръцете на хората.“ ⁴⁵Но те не разбраха думите му, тъй като смисълът им беше скрит за тях, за да не могат да го проумеят, а се страхуваха да попитат Исус за това, което каза.

Най-великият в небесното царство

(Мат. 18:1–5; Марк 9:33–37)

⁴⁶Учениците на Исус започнаха да спорят за това кой е най-великият сред тях. ⁴⁷Но Исус, знаейки мислите им, взе едно детенце и го изправи до себе си. ⁴⁸Тогава им каза: „Който приеме

това детенце в мое име, приема мен. А който приеме мен, приема Онзи, който ме е изпратил. Най-смиреният сред вас е най-велик.“

Който не е против вас, е с вас

(Марк 9:38–40)

⁴⁹Йоан отговори: „Господарю, видяхме един човек, който използваше твоето име, за да прогонва демони от хората. Опитяхме се да го спрем, защото не е един от нас, твоите ученици.“

⁵⁰А Исус му каза: „Не го спирайте. Който не е против вас, е с вас.“

Град в Самария

⁵¹Наближаваше денят, когато Исус щеше да се възнесе на небето. Той твърдо реши да тръгне към Ерусалим ⁵²и изпрати напред вестители, които отидоха в едно село в Самария, за да подготвят всичко за пристигането му. ⁵³Но хората там не искаха да го приемат, защото се беше запътил към Ерусалим. ⁵⁴Когато видяха това, учениците му Яков и Йоан казаха: „Господи, да заповядаме ли да се изсипе огън от небето и да ги унижоши?“¹

⁵⁵Но Исус се обърна и ги смъмри.² ⁵⁶И те се отправиха към друго село.

По стъпките на Исус

(Мат. 8:19–22)

⁵⁷Докато вървяха по пътя, някой каза на Исус: „Ще те последвам, където и да отидеш.“

⁵⁸Исус отвърна: „Лисиците си имат леговища, небесните птици — гнезда, а Човешкият Син[†] няма къде да подслони главата си.“

⁵⁹На друг човек той каза: „Последвай ме.“

А човекът отговори: „Господи, нека първо отида да погребам баща си.“

⁶⁰Но Исус му отвърна: „Остави мъртвите сами да погребват мъртвците си. Ти тръгни и възвестявай Божието царство.“

⁶¹Друг човек каза: „Аз ще те последвам, Господи, но нека първо се сбогувам със семейството си.“

⁶²А Исус отвърна: „Човек, който е сложил ръката си на ралото, но погледът му е все назад, е безполезен за Божието царство.“

Исус изпраща 72 ученика

10 След това Господ определи още седемдесет и двама³ души и ги изпрати напред по двама във всеки град и място, което

¹Стих 54 Някои гръцки ръкописи добавят: „както направи Илия“. ²Стих 55 Някои гръцки ръкописи добавят: „И Исус каза: «Вие не знаете на какъв дух принадлежите.

⁵⁶Човешкият Син не дойде, за да унижожи душите на хората, а за да ги спаси.“

³седемдесет и двама В някои гръцки ръкописи: „седемдесет“.

той самият възнамеряваше да посети. ²Исус им каза: „Жътвата е изобилна, но работниците са малко. Затова молете се на Господаря на жътвата да изпрати работници на своята жътварска нива. ³Вървете! Но знайте: пращам ви като агнета сред вълци. ⁴Не си носете нито кесия, нито торба, нито обувки и не се спирайте да поздравявате никого по пътя. ⁵И като влезете в някоя къща, първо казвайте: «Мир на този дом!» ⁶Ако там живее миролюбив човек, вашето благославяне с мир ще почива върху него; ако ли не—ще се върне при вас. ⁷Останете в този дом и яжте и пийте каквото ви предложат. Всеки работник заслужава заплата си. Не се местете от къща в къща. ⁸Ако влезете в град, където хората ви посрещат с радост, яжте каквото ви предложат. ⁹Лекувайте болните там и казвайте на хората: «Божие царство се е приближило до вас.» ¹⁰Но ако влезете в град, където не ви посрещнат с «добре дошли», излезте по улиците му и кажете: ¹¹«Дори праха на вашия град, който лепне по краката ни, изтърсваме срещу вас.»¹ Но запомнете, че Божие царство се е приближило.» ¹²Казвам ви: в деня на съда ще бъде по-поносимо за Содом,[†] отколкото за този град.“

Предупреждение към невярващите

(Мат. 11:20-24)

¹³„Горко ти, Хоразине! Горко ти, Витсаидо! Защото ако всички чудеса, които извърших във вас, бяха станали в Тир и Сидон, хората там отдавна да са се покаяли,[†] да са се облекли с власеници² и да са посипали главите си с пепел. ¹⁴И затова в деня на съда ще бъде по-поносимо за Тир и Сидон, отколкото за вас. ¹⁵А ти, Капернауме, нима ще се издигнеш до небето? В ада ще слезеш!

¹⁶Който слуша вас, слуша мен. Който отхвърля вас, отхвърля мен. А който отхвърля мен, отхвърля Онзи, който ме изпрати.“

Падането на Сатана

¹⁷Седемдесет и двамата³ ученика се върнаха радостни и казаха на Исус: „Господи, дори демоните ни се подчиняваха, щом използвахме името ти.“ ¹⁸Исус каза: „Видях Сатана да пада от небето като мълния. ¹⁹Чуйте! Дал съм ви власт да стъпвате върху змии и скорпиони. Дал съм ви власт по-голяма от тази на врага. Нищо няма да ви нарани. ²⁰Да, духовете ви се подчиняват. Радвайте се! Но не затова, че ви се подчиняват, а защото имената ви са записани в небесата.“

---

¹праха ... срещу вас Израз на презрение. Предупреждение за прекратяване на всякакви връзки с тях. ²власеница Груба дреха, направена от животинска козина. Понякога хората я обличат, за да покажат, че тъгуват или оплакват някого. ³седемдесет и двамата В някои гръцки ръкописи: „седемдесетте“.

Исус се моли на Отца*(Мат. 11:25-27; 13:16-17)*

²¹В този миг Святият Дух изпълни Исус с радост и той каза: „Благодаря ти, Отче, Господи на небето и земята, за това, че скри тези неща от мъдрите и учените и ги разкри на неуките. Да, Отче, защото това ти достави голяма радост. ²²Моят Баща ми предаде всичко. Никой не знае кой е Синът освен Отец и никой не знае кой е Отец освен Сина и тези, на които Синът пожелае да го разкрие.“

²³Останал сам със своите ученици, Исус се обърна към тях и каза: „Благословени са очите, които виждат онова, което вие виждате. ²⁴Защото, казвам ви: много пророци и царе искаха да видят нещата, които вие сега виждате, но не ги видяха; искаха да чуят нещата, които вие сега чувате, но не ги чуха.“

Притча за добрия самарянин

²⁵Тогава един законоучител, който искаше да изпита Исус, се изправи и каза: „Учителю, какво да направя, за да наследя вечен живот?“

²⁶Исус го попита: „Какво пише в закона? Какво четеш там?“

²⁷Той отговори: „«Обичай Господа, твоя Бог! Обичай го с цялото си сърце, с цялата си душа, с цялата си сила и с целия си разум!»“¹ И също: «Обичай ближния си както себе си!»²

²⁸„Правилно отговори“—каза Исус. „Постъпвай така и ще живееш.“

²⁹Но законоучителят искаше да се оправдае и затова попита: „Но кой е моят ближен?“

³⁰В отговор Исус каза: „Един човек слизал от Ерусалим към Ерихон, когато бил нападен от разбойници. Те го обрили и пребили. После избягали и го оставили да лежи полумъртъв. ³¹Случайно оттам минал един юдейски свещеник, но като видял човека, отишъл на отсрещната страна на пътя. ³²След това се приближил един левит.[†] Той видял пребития, но също отишъл на отсрещната страна на пътя. ³³После по пътя се задал един самарянин.[†] Той стигнал до мястото, където лежал пребитият, видял го и му дожаляло за него. ³⁴Отишъл при човека, промил раните му с вино и зехтин и после ги превързал. След това го качил на магарето си, откарал го в един хан и се погрижил за него. ³⁵На другия ден самарянинът извадил два динария[†] и ги дал на ханджията. «Грижи се за него—поръчал му той,—а каквото похарчиш в повече, ще ти платя на връщане.»“

³⁶Тогава Исус попита: „Според теб кой от тези тримата се е отнесъл като ближен на човека, нападен от разбойниците?“

---

¹«Обичай ... разум» Втор. 6:5. ²«Обичай ... себе си» Лев. 19:18.

³⁷Законоучителят отговори: „Този, който е постъпил милостиво с него.“

Исус му каза: „Тогава върви и постъпвай и ти по същия начин.“

Мария и Марта

³⁸По пътя Исус и учениците му влязоха в едно село, където жена на име Марта радушно ги посрещна в дома си. ³⁹Тя имаше сестра, която се казваше Мария. Мария седна в краката на Господа и слушаше какво говори. ⁴⁰А Марта, притеснена за всичко, което трябваше да направи, дойде при Исус и каза: „Господи, все едно ли ти е, че сестра ми ме остави сама да върша цялата домакинска работа? Кажи ѝ да ми помогне!“

⁴¹А Господ ѝ отговори: „Марто, Марто, ти се тревожиш и безпокоиш за толкова много неща, ⁴²а важно е само едно. Мария направи верния избор и това, което избра, никога няма да ѝ бъде отнето.“

Учението на Исус за молитвата

(Мат. 6:9–15)

11 Веднъж Исус се молеше на едно място. След като свърши, един от учениците му каза: „Господи, научи ни да се молим, както Йоан научи своите ученици.“

²Исус им каза: „Когато се молите, казвайте:

«Отче, да се почита името ти,
да настъпи царството ти.

³ Давай ни всеки ден хляба, от който се нуждаем.

⁴ Прости греховете ни,
защото и ние прощаваме на всеки,
който ни причинява зло.

И не ни изправяй пред изкушение.»“

Искайте настойчиво

(Мат. 7:7–11)

⁵Тогава Исус им каза: „Да предположим, че един от вас отиде посред нощ в дома на приятеля си и каже: «Приятелю, дай ми, моля те, три хляба назаем, ⁶защото един приятел пристигна у дома от път, а нямам с какво да го нахраня.» ⁷А вашият приятел отговори отвътре: «Не ме безпокой! Вратата вече е залостена, а аз и децата ми сме си легнали. Не мога да стана сега, за да ти дам хляб.» ⁸Казвам ви: дори и да не стане заради приятелството ви, то заради вашата настойчивост той ще стане и ще ви даде каквото ви е нужно. ⁹Затова ви казвам: искайте и ще ви се даде. Търсете и ще намерите. Хлопайте и ще ви се отвори. ¹⁰Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; на който хлопа, му отварят. ¹¹Има ли сред вас баща, който да даде на

детето си змия, когато то му поиска риба? ¹²Или пък скорпион, когато поиска яйце? ¹³Щом вие, колкото и да сте зли, знаете как да давате добри дарове на децата си, то колко повече небесният Баща ще даде Святия Дух на онези, които поискат от него!“

Силата на Исус е от Бога

(Мат. 12:22-30; Марк 3:20-27)

¹⁴Веднъж Исус прогонваше демон от един ням човек. Щом демонът излезе, човекът проговори. Хората бяха удивени. ¹⁵Но някои казаха: „Той прогонва демоните, защото използва силата на Веелзевул[†]—главатаря на демоните.“

¹⁶Други се опитаха да подложат Исус на изпитание и поискаха от него небесно знамение. ¹⁷Но Исус знаеше за какво мислят и затова им каза: „Всяко царство, разединено от вътрешни борби, рухва, и семейство, раздирано от разпри, се разпада. ¹⁸Но ако Сатана воюва против себе си, как тогава ще оцелее царството му? Вие казвате, че използвам силата на Веелзевул,[†] за да прогонвам демоните. ¹⁹Но ако аз използвам силата на Веелзевул, за да ги прогонвам, то чия сила използват вашите възпитаници, за да ги прогонват? Следователно те самите ще опровергаят думите ви. ²⁰Но ако прогонвам демоните, като използвам силата, дадена ми от Бога, това доказва, че Божието царство вече е дошло при вас.

²¹Когато един силен човек е добре въоръжен и пази своя дом, тогава имотът му е в безопасност. ²²Но когато друг, по-силен от него, го нападне и победи, той взема оръжието, на което човекът е разчитал, и разграбва имота му.

²³Който не е с мен, е против мен и който не събира заедно с мен, разпилява.“

Връщането на злия дух

(Мат. 12:43-45)

²⁴„Когато един зъл дух излезе от човек, той се скита по безводни места да търси покой, но не може да намери и казва: «Ще се върна обратно в дома си, който напуснах.» ²⁵Когато се върне там, намира дома почистен и подреден. ²⁶Тогава излиза и довежда други седем духа, по-зли от него. Всички те влизат и заживяват там. Така положението на този човек тогава става по-лошо, отколкото е било преди.“

Истински благословените хора

²⁷Когато Исус каза това, една жена от тълпата високо възкликна: „Благословена е майката, която те е родила и откърмила!“

²⁸Но Исус ѝ отговори: „Още по-благословени са тези, които чуват Божието слово и му се подчиняват.“

Дай ни доказателство!*(Мат. 12:38–42; Марк 8:12)*

²⁹Все повече хора се тълпяха около Исус и той започна да говори: „Това поколение е лукаво. То иска знамение, но никакво знамение няма да му бъде дадено освен знамението с Йона.¹ ³⁰Както Йона беше знамение за онези, които живееха в Ниневия,² така ще бъде и Човешкият Син[†] за това поколение. ³¹В деня на съда Южната царица³ ще се изправи срещу хората от това поколение и ще ги осъди, защото тази жена дойде от другия край на света да чуе мъдрите думи на Соломон. А тук има нещо по-велико от Соломон! ³²В деня на съда жителите на Ниневия ще се изправят срещу това поколение и ще го осъдят, защото когато Йона им проповядва, те се покаяха.[†] А тук има нещо по-велико от Йона!“

Бъдете светлина за света*(Мат. 5:15; 6:22–23)*

³³„Никой не поставя запалена лампа в килер или под дълбок съд, а я слага на поставка, за да могат тези, които влизат, да виждат светлината. ³⁴Очите ти са светлина за тялото. Ако са здрави, цялото ти тяло е изпълнено със светлина. Ако са болни, тялото ти тъне в мрак. ³⁵Затова внимавай да не би светлината в теб да е тъмнина. ³⁶Ако цялото ти тяло е изпълнено със светлина и няма нито една тъмна част, тогава то ще свети, както когато лампата те осветява със сиянието си.“

Исус порицава фарисеите*(Мат. 23:1–36; Марк 12:38–40; Лука 20:45–47)*

³⁷Когато Исус свърши да говори, един фарисей[†] го покани да обядва заедно с него. И така, Исус влезе и седна на масата. ³⁸Фарисеят остана много изненадан, като видя, че Исус не си изми ръцете преди ядене. ³⁹Но Господ му каза: „Вие, фарисеите, измивате чашата и чинията отвън, а отвътре сте пълни с алчност и лукави намерения. ⁴⁰Колко сте глупави! Нали Онзи, който е направил външността, е направил и вътрешността? ⁴¹Така че давайте на бедните онова, което е вътре в чашите и чиниите ви, и тогава ще бъдете напълно чисти. ⁴²Горко ви, фарисеи! Вие давате една десета от джоджена, седефчето и всяко растение в градината ви, а забравяте да бъдете справедливи и да обичате Бога. Тези неща трябваше

¹**знамението с Йона** Прави се паралел между трите дни, които Йона прекарва в корема на рибата, и трите дни, които Исус прекарва в гроба. Вж. Йона. ²**Ниневия** По времето на Йона този град е столицата на Асирийската империя, най-големия враг на Израел. Въпреки това Йона е изпратен там да проповядва, за да могат хората да се обърнат към Бога и да се спасят. ³**Южната царица** Царицата на Сава или Савската царица, която пропътува 1600 км, за да чуе мъдрите думи на Соломон. Вж. III Цар. 10:1–13.

да правите, като не забравяте и останалите. ⁴³Горко ви, фарисеи! Вие обичате да заемате най-почетните места в синагогите[†] и да ви поздравяват по пазарите. ⁴⁴Горко ви! Вие сте като небелязани гробове, по които хората стъпват, без да го знаят.“

Исус разговаря със законоучители

⁴⁵Един от законоучителите каза на Исус: „Учителю, с тези думи обиждаш и нас.“

⁴⁶Исус отговори: „Горко и на вас, законоучители! Вие измисляте строги закони, които са непосилно бреме за хората. Карате другите да ги спазват, а вие даже пръста си не мръдвате да им облекчите товара. ⁴⁷Горко ви! Вие строите гробници за пророците, а същите тези пророци бяха убити от предците ви. ⁴⁸Така показвате на всички, че одобрявате това, което предците ви извършиха—те убиха пророците, а вие строите гробници за тях. ⁴⁹Затова и Божията мъдрост казва: «Ще им изпратя пророци и апостоли. Някои от тях ще убият, а други ще преследват.» ⁵⁰А вие, които живеете сега, ще трябва да отговаряте за кръвта на всички пророци, пролята след сътворението на света—⁵¹от кръвта на Авел до кръвта на Захария,¹ който бе убит между олтара и храма. Да, казвам ви: вие, които живеете сега, ще трябва да отговаряте за тях.

⁵²Горко ви, законоучители! Вие скрихте ключа към познанието за Бога. Не само че самите вие не пожелахте да се сдобиеете с това познание, но попречихте и на други да учат.“

⁵³Когато Исус си тръгваше, озлобените законоучители и фарисеи[†] започнаха да го обсипват с различни въпроси, ⁵⁴за да могат да го поставят натясно чрез собствените му думи.

Не бъдете като фарисеите

12 Междувременно, когато събралата се многохилядна тълпа стана толкова голяма, че хората започнаха да се настъпват един друг, Исус се обърна първо към учениците си и им каза: „Пазете се от маята на фарисеите[†]! Имам предвид тяхното лицемерие. ²Всичко скрито ще се разкрие. Всяка тайна ще стане явна. ³Това, което сте казали на тъмно, ще се чуе на светло. Всичко, казано шепнешком на тайно място, ще бъде разгласено от покривите.“

От кого трябва да се страхувате

(Мат. 10:28–31)

⁴Тогава Исус каза на хората: „Но на вас, приятели мои, казвам: не се страхувайте от тези, които убиват тялото, защото те не могат да направят нищо повече след това. ⁵Ще ви кажа от кого

¹Авел, Захария В еврейския Стар Завет Авел е първата, а Захария—последната жертва на убийство.

да се страхувате: страхувайте се от Онзи, който има власт не само да погуби тялото ви, но и да изпрати душата ви в пъкъла. Да, казвам ви, от него трябва да се страхувате.

⁶Нима не се продават пет врабчета само за два асария[†]? И въпреки това Бог не забравя нито едно от тях! ⁷Той знае дори колко косъма имате на главите си. Не се страхувайте! Вие сте по-ценни от много врабчета.“

Признавайте открито вярата си

(Мат. 10:32-33; 12:32; 10:19-20)

⁸„Казвам ви: който открито признае пред хората, че вярва в мен, тогава и Човешкият Син[†] ще го признае пред Божиите ангели. ⁹Но ако някой се отрече от мен пред хората, тогава и Човешкият Син ще се отрече от него пред Божиите ангели.

¹⁰Ако някой говори против Човешкия Син,[†] може да му се прости. Но ако богохулства срещу Святия Дух, няма да му се прости.

¹¹Когато ви отведат в синагогите[†] пред управителите и властите, не се притеснявайте как ще се защитите или какво ще кажете, ¹²защото в онзи момент Святия Дух ще ви научи какво трябва да кажете.“

Притча за глупавия богаташ

¹³Някакъв човек от тълпата се обърна към Исус: „Учителю, кажи на брат ми да раздели с мен бащиното ни наследство.“

¹⁴Но Исус отговори: „Човече, кой е казал, че трябва да ви стана съдия или да решавам как да разделите бащиното си наследство?“ ¹⁵След това каза на хората: „Внимавайте и се пазете от всяка алчност, защото животът на човека не се състои в голямото му богатство.“

¹⁶После Исус им разказа следната притча: „Един богаташ събрал богата реколта от земята си ¹⁷и се замислил: «Какво да направя? Няма къде да прибера реколтата си.» ¹⁸Тогава решил: «Ето какво ще направя: ще разруша старите хамбари и ще построя по-големи, където ще складирам всичкото си зърно и имущество. ¹⁹Тогава ще си кажа: запасил си се добре за години наред. Почивай, яж, пий и се весели!» ²⁰Но Бог му казал: «Глупако, тази вечер ти ще умреш. Какво ще стане с това, което си натрупал? На кого ще го оставиш?»

²¹Така е с всеки, който трупа богатства за себе си, а не богатее с това, което Бог иска.“

Поставяйте Божието царство на първо място

(Мат. 6:25-34; 19-21)

²²Исус се обърна към учениците си: „Затова ви казвам: не се тревожете за живота си—какво ще ядете, нито пък за тялото си—

какво ще облечете. ²³Защото животът е по-важен от храната, а тялото—по-важно от дрехите. ²⁴Вижте враните! Те не сеят, нито жънат, нямат нито склад, нито хамбар, но Бог ги храни. А колко по-ценни сте вие от птиците! ²⁵Кой от вас може с безпокое да удължи живота си с един единствен ден? ²⁶Щом не сте в състояние да направите такова малко нещо, защо тогава да се безпокоите за останалото? ²⁷Вижте как растат кремове. Те не работят и не си правят дрехи. Но казвам ви: дори Соломон, в цялата си слава, не се е обличал както тези цветя. ²⁸Ако Бог облича така полската трева, която днес я има, а утре ще я хвърлят в пещта, колко по-хубаво ще облече вас! Колко малко вяра имате! ²⁹Ето защо, не мислете постоянно какво ще ядете и пиете и не се тревожете. ³⁰За всичко това се безпокоят онези, които не се доверяват на Бога, но вашият Баща знае, че се нуждаете от тези неща. ³¹Затова търсете неговото царство и останалото също ще ви бъде дадено.“

Съкровище в небето

(Мат. 6:19–21)

³²„Не се страхувай, малко стадо, защото вашият Баща иска да ви даде царството. ³³Продайте имота си и раздайте парите на бедните. Направете си кесии, които не овехтяват. Събирайте си съкровище в небесата, което не се изчерпва. Него нито крадци го достигат, нито молци го изяждат. ³⁴Защото където е съкровището ви, там ще бъде и сърцето ви.“

Бъдете готови

(Мат. 24:45–51)

³⁵„Бъдете готови, с облечени дрехи и запалени лампи. ³⁶Бъдете като слуги, които чакат господарят им да се върне от сватбено празненство и да му отворят веднага, щом дойде и почука на вратата. ³⁷Благословени са тези слуги, които останат будни и дочакат господаря си. Истина ви казвам: той ще запретне ръкави, ще ги настани на масата и ще им прислужва. ³⁸Може да се наложи слугите да стоят до полунощ или до по-късно, но ще бъдат благословени, когато господарят им се върне и ги заvari да го чакат. ³⁹Помнете, че ако стопанинът знаеше кога в къщата му ще влезе крадец, нямаше да позволи да му я ограбят. ⁴⁰Вие също бъдете готови, защото Човешкият Син† ще дойде тогава, когато не го очаквате.“

Кой е довереният слуга

⁴¹Тогава Петър попита: „Господи, само на нас ли разказваш тази притча или и на останалите?“

⁴²Господ отговори: „Кой е довереният и благоразумен иконом? Този, на когото стопанинът поверява другите си слуги, за да им

раздава храната в определеното време. ⁴³Благословен е този слуга, когато господарят му се върне и го заvari да върши онова, което му е възложил. ⁴⁴Истина ви казвам: господарят ще му повери целия си имот. ⁴⁵Какво обаче ще стане, ако този слуга си помисли, че господарят му няма да се върне скоро и започне да бие другите слуги и слугини, да яде, да пие и да пиянства? ⁴⁶Господарят му ще се върне в ден, когато той не го очаква, и в час, който той не знае. Ще го подложи на ужасна смърт¹ и ще го хвърли там, където са невярващите.

⁴⁷Слугата, който знае какво иска господарят му, но не се подготвя и не го прави, ще бъде наказан сурово. ⁴⁸А онзи, който не е знаел какво иска господарят му и е извършил нещо, което заслужава наказание, ще бъде наказан по-малко. От този, на когото е дадено много, ще се очаква много и от този, на когото е поверено повече, ще се изисква повече.“

Хората ще имат разногласия заради Исус

(Мат. 10:34-36)

⁴⁹„Дойдох да запалю огън на земята и как бих искал вече да се е разгорял! ⁵⁰Но ми предстои да бъда кръстен² и колко се терзяя, докато това се изпълни! ⁵¹Да не мислите, че съм дошъл да донеса мир на земята? Не! Дойдох, за да донеса разделение. ⁵²От днес нататък семейство от пет души ще бъде разделено: трима срещу двама и двама срещу трима.

⁵³ Бащата ще бъде против сина
и синът—против бащата.
Майката ще бъде против дъщерята
и дъщерята—против майката.
Свекървата ще бъде против снахата
и снахата—против свекървата.“

Разбирайте времената

(Мат. 16:2-3)

⁵⁴Тогава Исус каза на хората: „Когато видите облаци, идващи от запад, веднага си казвате: «Ще вали дъжд.» И наистина скоро започва да вали. ⁵⁵Като задуха южнякът, казвате: «Ще бъде горещо.» Така и става. ⁵⁶Лицемери! Можете да разбирате времето,³ а как не можете да разберете това, което става сега?“

---

¹подложи на ужасна смърт Букв.: „разсече на две“ или „насече на парчета“. ²кръстен Вж. „кръщавам“ в Речника. Тук тези думи имат особено значение: „кръстен“ или „потопен“, „погребан“ в скърби и страдания. ³Можете да разбирате времето Букв.: „Знаете как да тълкувате лицето на земята и на небето.“

Разрешавайте споровете си*(Мат. 5:25-26)*

⁵⁷„Защо не можете сами да решите кое е правилно? ⁵⁸Когато някой те призове на съд, постарай се още по пътя натам да решиш спора с него. Иначе той ще те даде под съд, съдията ще те предаде на стражата и стражата ще те хвърли в затвора. ⁵⁹И казвам ти: няма да излезеш оттам, докато не си платиш всичко до последната лепта.[†]“

Покайте се!

13 По това време там присъстваха няколко души, които разказаха на Исус за галилейците, които Пилат[†] убил, докато те се покланяли на Бога, и смесил кръвта им с тази на животните, принесени в жертва. ²Исус им отговори: „Нима мислите, че тези хора са пострадали така, защото са били по-грешни от всички останали галилейци? ³Не, не са били. Но казвам ви: ако не се покаете,[†] всички вие ще умрете по същия начин. ⁴Ами онези осемнадесет души, които загинали, когато Силоамската кула паднала върху тях? Да не мислите, че са били по-грешни от всички останали жители в Ерусалим? ⁵Не, не са били. Но казвам ви: ако не се покаете, всички вие ще умрете по същия начин.“

Притча за безплодното дърво

⁶После Исус им разказа следната притча: „Един човек посадил смокиново дръвче в лозето си. Отишъл да набере плод, но като не намерил нищо, ⁷казал на лозаря си: «Вече три години идвам да набера плод от тази смокиня, но още не съм намерил нито един. Отсечи я! Само заема място.» ⁸Но лозарят отговорил: «Господарю, остави дръвчето още една година. Ще го прекопая и наторя. ⁹Ако на следващата година даде плод, добре. Ако ли не, тогава ще го отсечеш.»“

Исус излекува болна жена в събота

¹⁰В събота Исус поучаваше в една от синагогите.[†] ¹¹Там имаше прегърбена жена, която от осемнадесет години не можеше да се изправи, защото в нея се беше вселил зъл дух. ¹²Когато я видя, Исус я повика при себе си и ѝ каза: „Жено, освободена си от недъга си.“ ¹³После положи ръцете си[†] върху нея и тя веднага се изправи и започна да славя Бога.

¹⁴Тогава началникът на синагогата,[†] разгневен, че Исус е излекувал в събота, каза на хората: „Шест дни в седмицата са отредени за работа, така че тогава идвайте да ви лекуват, а не в събота.“

¹⁵Господ му отговори: „Лицемери! Нима в събота всеки от вас не отвързва от яслите вола или магарето си, за да го заведе на водопой? ¹⁶Тази жена е дъщеря на Авраам и Сатана я е държал вързана осемнадесет години. Грешно ли е да бъде освободена от недъга си в съботен ден?“ ¹⁷С тези думи Исус засрами всички, които го критикуваха, а останалите хора се радваха на всички чудесни неща, които той правеше.

Притчи за Божието царство

(Мат. 13:31-33; Марк 4:30-32)

¹⁸Исус продължи да говори: „Как изглежда Божието царство? С какво да го сравня? ¹⁹То е като синапеното зрънце, което един човек засадил в градината си и то пораснало, станало дърво и небесните птици свили гнезда в клоните му.“

²⁰И каза още: „С какво да сравня Божието царство? ²¹То е като маята, която една жена взела и разбъркала в голяма купа брашно, докато цялото тесто втаса.“

Тясната врата

(Мат. 7:13-14, 21-23)

²²Исус поучаваше в села и градове по пътя си към Ерусалим. ²³Някой го попита: „Господи, нима само малцина ще бъдат спасени?“

Исус отговори: ²⁴„Направете всичко възможно да влезете през тясната врата, защото казвам ви: много хора ще се опитат да минат през нея, но няма да успеят. ²⁵Ако човек залости вратата на дома си, вие можете да стоите отвън и да хлопате, но той няма да ви отвори. Вие ще кажете: «Господи, отвори ни!», а той ще ви отвърне: «Не зная откъде сте.» ²⁶Тогава ще започнете да говорите: «С теб сме яли и пили. Ти поучаваше по улиците на нашия град.» ²⁷А той ще каже: «Не зная откъде сте. Махнете се всички вие, които вършите зло!» ²⁸И ще заплачете и заскърцате със зъби, когато видите в Божието царство Авраам, Исаак, Яков и всички пророци, а вас изгонят навън. ²⁹Ще идват хора от изток и запад, от север и юг и ще седат на масата в Божието царство. ³⁰Има такива, които сега са последни, но ще станат първи, а има и такива, които сега са първи, но ще станат последни.“

Исус ще умре в Ерусалим

(Мат. 23:37-39)

³¹В този момент няколко фарисеи[†] дойдоха при Исус и му казаха: „Напусни това място и върви другаде, защото Ирод[†] иска да те убие.“

³²Исус им каза: „Идете и кажете на онази лисица: «Днес и утре ще прогонвам демони и лекувам хора, а на третия ден ще завър-

ша делото си.» ³³След това трябва да тръгна, защото е немислимо пророк да умре въвн от Ерусалим.

³⁴Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни посрещаш онези, които Бог ти изпраща! Колко пъти исках да събера децата ти, както кокошката събира своите пиленца под крилата си! Но вие отказате. ³⁵Виж! Сега домът ви ще бъде изоставен и казвам ви: няма да ме видите, докато не дойде времето да кажете: «Благословен да бъде този, който идва в името на Господа!»¹ “

Правилно ли е да се лекува в съботен ден

14 Една събота Исус отиде да яде в къщата на виден фарисей.[†] Всички го наблюдаваха много внимателно. ²Срещу него седеше човек, страдащ от воднянка. ³Исус попита законоучителите и фарисеите: „Позволено ли е да се лекува в съботен ден или не?“ ⁴Но те мълчаха. Тогава Исус хвана болния, излекува го и го изпрати да си върви. ⁵После се обърна към законоучителите и фарисеите: „Ако синът ви или волът ви падне в кладенец, няма ли незабавно да го извадите оттам, дори денят да е събота?“ ⁶Те нищо не можаха да отговорят на това.

Не се дръжете високомерно

⁷Когато забеляза, че гостите се настаняват на най-почетните места, Исус им разказа следната притча: ⁸„Когато те поканят на сватба, не сядай на най-почетното място, защото ако някой от поканените е по-важен от теб, ⁹тогава домакинът, който е поканил и двамата ви, ще дойде и ще ти каже: «Отстъпи мястото си на този човек.» И ти, засрамен, ще станеш, за да се преместиш на последното място. ¹⁰Ето защо, когато те поканят на сватба, седни на най-скромното място. Когато дойде домакинът, той ще ти каже: «Приятелю, премести се по-напред, на по-добро място.» Така ще ти бъде оказана чест в присъствието на всички гости. ¹¹Защото всеки, който величае себе си, ще бъде смирен, а всеки, който смирява себе си, ще бъде възвеличан.“

Ще бъдете възнаградени

¹²Тогава Исус каза на фарисея, който го беше поканил: „Когато даваш обяд или вечеря, не кани приятелите, братята, роднините и богатите си съседи, защото и те на свой ред ще те поканят. ¹³Вместо това покани бедните, сакатите, недъгавите и слепите ¹⁴и ще бъдеш благословен, понеже тези хора нямат с

---

¹«Благословен ... Господа» Пс. 118:26.

какво да ти се отплатят, но Бог ще те възнагради, когато праведните хора възкръснат от мъртвите.“

Притча за голямото празненство

(Мат. 22:1-10)

¹⁵Като чу това, един от седящите на масата заедно с Исус му каза: „Благословен е всеки, който участва в празненството в Божието царство!“

¹⁶Исус му отговори: „Един човек устроил голямо празненство, на което поканил много гости. ¹⁷Когато дошъл уреченият час, човекът изпратил слугата си да каже на поканените: «Елате, всичко е готово.» ¹⁸Но всички поканени започнали да се извиняват. Първият казал: «Току-що си купих нива и трябва да отида да я огледам. Моля те, приеми моите извинения.» ¹⁹Друг се заоправдавал: «Току-що си купих пет чифта волове и отивам да ги изпробвам. Моля те, приеми моите извинения.» ²⁰Трети казал: «Току-що се ожених и не мога да дойда.» ²¹Слугата се върнал и разказал всичко на господаря си. Господарят се разгневил и му казал: «Бързо обиколи всички улици и пътеки на града и доведи тук бедните, сакатите, слепите и куците.» ²²Малко след това слугата казал: «Господарю, изпълних всичко, което ми нареди, но има още място.» ²³Тогава господарят казал на слугата си: «Тръгни по пътищата и покрай оградите и убеждавай всички, които срещнеш, да дойдат тук, за да се напълни къщата ми. ²⁴Казвам ти: нито един от онези, които първо бях поканил, няма да участва в празненството ми.»“

Не постъпвайте прибързано

(Мат. 10:37-38)

²⁵Заедно с Исус вървяха много хора. Обръщайки се към тях, той им каза: ²⁶„Ако някой дойде при мен, но обича баща си и майка си, жена си и децата си, братята, сестрите си и даже собствения си живот повече от мен, не може да бъде мой ученик. ²⁷Който не носи кръста си и не ме следва, не може да бъде мой ученик. ²⁸Ако някой от вас иска да построи кула, няма ли първо да седне да си направи сметка за разходите, за да види има ли достатъчно средства да завърши работата? ²⁹Иначе, ако положи основите, но не е в състояние да завърши строежа, тогава всички, които го гледат, ще му се присмееят ³⁰и ще кажат: «Този човек започна да строи, но не можа да завърши.»

³¹Ако един цар има намерение да воюва срещу друг цар, нима няма първо да седне и прецени може ли с десет хиляди души да победи идващия срещу него с двадесет хиляди? ³²Ако види, че не може, тогава много преди другият цар да се приближи, той ще

изпрати посланици да преговарят за мир. ³³По същия начин всеки един от вас трябва да се откаже от всичко, което има, иначе не може да бъде мой ученик.“

Не изгубвайте влиянието си

(Мат. 5:13; Марк 9:50)

³⁴„Солта е хубаво нещо, но дори тя, изгуби ли вкуса си, за нищо не става. Няма как да се направи отново солена. ³⁵Дори за почвата или за наторяване не може да се използва. Хората я изхвърлят.

Който има уши да чува, да слуша!“

Радост в небето

(Мат. 18:12–14)

15 Всички бирници и грешници се тълпяха да чуят Исус. ²Тогава фарисеите[†] и законоучителите започнаха да мърморят неодобрително: „Този човек посреща с радост грешници и даже яде с тях!“

³Тогава Исус им разказа следната притча: ⁴„Ако някой от вас има сто овце и изгуби една от тях, няма ли да остави другите деветдесет и девет на пасището, за да тръгне след изгубената овца, докато я намери? ⁵Щом я намери, с радост ще я сложи на раменете си ⁶и като пристигне у дома, ще събере съседите и приятелите си и ще им каже: «Радвайте се с мен, защото намерих изгубената си овца.» ⁷Казвам ви: по същия начин и в небето ще има повече радост за един грешник, който се е покаял,[†] отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от това.

⁸Или ако една жена има десет сребърни монети и изгуби една от тях, няма ли да запали лампа, да преме кърпата и да търси внимателно, докато не я намери? ⁹И щом я намери, тя ще събере съседите и приятелите си и ще им каже: «Радвайте се с мен, защото намерих изгубената си монета.» ¹⁰По същия начин се радват Божиите ангели, когато един грешник се покае.[†]“

Притча за блудния син

¹¹След това Исус каза: „Един човек имал двама сина. ¹²По-малкият казал на баща си: «Татко, дай ми моя дял от имота.» И бащата разделил имота между синовете си. ¹³Не след дълго по-малкият син си събрал нещата и заминал за далечна страна. Там пражосал всичките си пари в разгулен живот. ¹⁴Скоро след като пропилял всичко, в страната настъпил глад и момъкът изпаднал в нужда. ¹⁵Тогава се наел да работи при един от местните жители, който го изпратил да пасе свине в полята му. ¹⁶Той така гладувал, че с радост би напълнил стомаха си дори с рожковите, с които хранели свинете, но никой нищо не му давал. ¹⁷Накрая момчето се вра-

зумило и си казало: «Всички слуги на баща ми имат храна в изобилие, а аз тук умирам от глад. ¹⁸Ще стана, ще отида при баща ми и ще му кажа: «Татко, съгреших пред Бога и пред теб. ¹⁹Не съм достоен да се наричам повече твой син. Позволи ми да бъда един от слугите ти.»“ ²⁰И така, той станал и тръгнал към баща си.

Блудният син се завръща

„Баща му го зърнал още отдалеч и сърцето му се изпълнило с умиление. Той се затичал към сина си, прегърнал го и го разцелувал. ²¹Синът казал: «Татко, съгреших пред Бога и пред теб. Не съм достоен да се наричам повече твой син.» ²²Но бащата казал на слугите си: «Бързо донесете най-хубавата дреха и го облечете. Сложете му пръстен на ръката и обувки на краката. ²³Изведете угоеното теле и го заколете, ще направим пиршество и ще празнуваме. ²⁴Този мой син беше мъртъв, а сега отново е жив. Беше изгубен, а сега се намери.» И започнали да се веселят.“

По-големият син се прибира

²⁵„През това време по-големият син бил на полето. Когато се приближил до къщата, той чул музика и танци. ²⁶Извикал един от слугите и го попитал какво означава всичко това. ²⁷Слугата отговорил: «Брат ти се върна. Баща ти закла угоеното теле за това, че си го получи обратно здрав и читав.» ²⁸По-големият брат се ядосал и отказал да влезе в къщата. Тогава баща му излязъл и започнал да го моли да влезе у дома. ²⁹Синът отговорил: «С години ти служих като роб, подчинявах се на всяка твоя заповед, а ти дори една коза не закла заради мен, за да се повеселя с приятели. ³⁰А когато се върна този твой син, който пропиля парите ти по жени, за него закла угоеното теле!» ³¹А бащата казал: «Синко, ти си винаги с мен. Всичко, което имам, е и твое. ³²Но сега трябваше да празнуваме и да се веселим, защото брат ти беше мъртъв, а сега е жив. Беше изгубен, а сега се намери.»“

Истинското богатство

16 Исус каза на учениците си: „Един богаташ имал иконом, за когото му докладвали, че пилее парите му. ²Той го извикал при себе си и му казал: «Какви са тези неща, които чувам за теб? Направи ми отчет за своята работа, защото повече не можеш да останеш на тази длъжност.» ³Икономът си помислил: «Какво да правя? Господарят иска да ме уволни. Не съм достатъчно силен да отида да копая земята, а да прося ме е срам. ⁴Знам какво ще направя, за да накарам хората да ме приемат в домовете си, след като изгубя работата си.» ⁵Той повикал всички длъжници на своя господар и попитал първия: «Колко дължиш

на господаря ми?» ⁶«Сто мерки¹ зехтин» — отговорил той. Тогава икономът му казал: «Вземи си обратно разписката. Седни и бързо напиши петдесет!» ⁷След това попитал друг: «А ти колко дължиш?» Човекът отговорил: «Сто крини² жито.» Управителят му казал: «Вземи си разписката и напиши осемдесет.» ⁸По-късно господарят похвалил недобросъвестния служител за неговата находчивост. Светските хора са по-находчиви със себеподобните си, отколкото духовните хора.

⁹Казвам ви: спечелете си приятели чрез земното си богатство, така че когато то свърши, да ви приемат във вечните домове. ¹⁰Който е верен в малките неща, верен е и в големите; а който е нечестен в малките неща, ще бъде нечестен и в големите. ¹¹Затова, ако не могат да ви поверят земното богатство, кой тогава ще ви повери истинското? ¹²И щом като не може да ви се разчита за чуждия имот, кой ще ви даде вашия?»

Може ли човек да служи на двама господари

(Мат. 6:24)

¹³„Никой не може да бъде едновременно слуга на двама господари, защото или ще мрази единия и ще обича другия, или ще е предан на единия и ще презира другия. Не можете да служите и на Бога, и на парите.³“

Божият закон не може да бъде променен

(Мат. 11:12-13)

¹⁴Фарисеите,[†] които обичаха парите, чува всичко това и се присмяха на Исус. ¹⁵Той им каза: „Вие се правите на праведни пред хората, но Бог познава сърцата ви. Онова, което хората ценят, Бог презира.

¹⁶До идването на Йоан бяха в сила законът на Моисей и писанията на пророците. След него се проповядва Благата вест за Божието царство и всеки се стреми да влезе в него. ¹⁷Но по-лесно ще бъде небето и земята да преминат, отколкото дори една точка от закона да бъде променена.

¹⁸Ако един мъж се разведе с жена си и се ожени за друга, извършва прелюбодеяние. Всеки, който се жени за разведена жена, също извършва прелюбодеяние.“

Богаташът и Лазар

¹⁹Исус каза: „Живял един богаташ, който винаги се обличал в скъпи дрехи и всеки ден устройвал разточителни пиршества. ²⁰Пред вратата му често донасяли един бедняк на име Лазар,

¹Сто мерки Прибл. 3600 л. ²Сто крини Прибл. 2700 кг. ³парите Букв.: „Мамона“, семитска дума, означаваща пари или богатства.

целия покрит с рани. ²¹Той копнеел да се насити с трохите, които падали от масата на богатия. Даже кучетата идвали да ближат раните му. ²²След време беднякът умрял и ангелите го завели при Авраам. Богатият също умрял и го погребали. ²³В ада, където го измъчвали, богатият вдигнал поглед и видял в далечината Авраам да държи Лазар в обятията си. ²⁴Богатият извикал: «Отче Аврааме, смили се над мен! Изпрати Лазар да натопи върха на пръста си във вода и да ми разхлади езика, защото страдам ужасно в този огън!» ²⁵Но Авраам отговорил: «Синко, спомни си, че приживе ти получи само хубаво, а Лазар—само лошо. Сега той се утешава, а ти страдаш. ²⁶Освен това помежду ни зее пропаст, за да не може никой оттук да премине отсреща и никой оттам да не може да дойде тук при нас.» ²⁷Богатият казал: «Моля те тогава, отче, прати Лазар в бащината ми къща. ²⁸Аз имам петима братя. Нека ги предупреди, за да не дойдат и те в това място на страдания.» ²⁹А Авраам отговорил: «Те имат писаното от Моисей и пророците—да се вслушат в думите им.» ³⁰Но богатият отвърнал: «Не, отче Аврааме, ако при тях дойде някой възкръснал от мъртвите, те ще повярват и ще се покаят.» ³¹Авраам му отговорил: «Ако братята ти не слушат Моисей и пророците, даже и да възкръсне някой от мъртвите, пак няма да повярват.»“

Исус поучава за греха и прошката

(Мат. 18:6–7, 21–22; Марк 9:42)

17 Исус каза на учениците си: „Неща, които изкушават хората да извършат грях, неизбежно ще дойдат, но горко на онзи, чрез когото дойдат. ²За него би било по-добре да му окачат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морето, отколкото да изкуши някого от тези малките да съгреши. ³Затова внимавайте какво правите!

Ако брат ти съгреши, порицай го и ако съжали, прости му. ⁴И ако в един ден ти причини зло седем пъти и след това седем пъти ти каже: «Съжалявам», прости му.“

Колко голяма е вярата ви

⁵Тогава апостолите казаха на Господа: „Дай ни повече вяра.“

⁶Господ им отговори: „Ако имате вяра колкото синапено зрънце, можете да заповядате на тази черница: «Изкорени се и се засади в морето!» и тя ще ви се подчини.“

Служете предано

⁷„Ако някой от вас има слуга, който му оре земята или пасе овцете, ще му каже ли веднага като се върне от полето: «Влизай и сядай да ядеш»? ⁸Не, разбира се! По-скоро ще му каже:

«Пригответи ми вечерята, сложи си престилката и ми прислужвай, докато ям и пия. След това можеш и ти да ядеш и пиеш.»⁹ Нима ще благодари на слугата за това, че е изпълнил заповедта му?¹⁰ Същото е и с вас. Когато изпълните всичко, което ви е било заповядано, кажете: «Ние сме само едни слуги. Не заслужаваме благодарност. Просто изпълнихме дълга си.»“

Бъдете благодарни

¹¹На път за Ерусалим Исус минаваше по границата между Самария и Галилея. ¹²Когато влизаше в едно село, го срещнаха десет души, болни от проказа. Те стояха на разстояние ¹³и викаха: „Исусе! Господарю! Смили се над нас!“

¹⁴Когато ги видя, Исус им каза: „Идете и се покажете на свещениците.“¹

Докато вървяха към свещениците, те оздравяха. ¹⁵Но един от тях, веднага щом видя, че е излекуван, се върна при Исус, възхвалявайки Бога със силен глас, ¹⁶хвърли се в краката му и му благодари. Този човек беше самарянин.[†] ¹⁷Исус отговори: „Десет души бяха излекувани. Къде са останалите девет? ¹⁸Единствено този чужденец ли се върна да благодари на Бога?“ ¹⁹После му каза: „Стани и си върви. Вярата ти те излекува.“

Божие царство е във вас

(Мат. 24:23-28, 37-41)

²⁰Веднъж фарисеите[†] попитаха Исус: „Кога ще дойде Божието царство?“

Исус отговори: „Божие царство не идва по видим начин. ²¹Хората няма да кажат «Виж, тук е!» или «Там е!», защото Божието царство е във вас.“

²²А на учениците си Исус каза: „Ще дойде време, когато ще копнеете да видите поне един от дните на Човешкия Син,[†] но няма да можете. ²³Хората ще ви казват: «Виж, там е!» или «Виж, тук е!», но не отивайте и не ги следвайте.“

Второто идване на Исус

²⁴„Защото в деня на своето завръщане Човешкият Син[†] ще бъде като светкавицата, която блясва и озарява небето от край до край. ²⁵Но преди това той трябва да понесе много страдания и да бъде отхвърлен от това поколение. ²⁶Когато дойде Човешкият Син, ще бъде както беше по времето на Ной: ²⁷хората ядяха, пиеха, женеха се и се омъжваха до деня, в който Ной влезе в

[†]Идете ... свещениците Според закона на Моисей свещеник трябва да засвидетелства, че болен от проказа е оздравял.

кораба. После дойде потопът и унищожи всички. ²⁸Същото беше и по времето на Лот—хората ядяха и пиеха, купуваха и продаваха, засаждаха и строяха. ²⁹Но в деня, в който Лот напусна Содом,[†] от небето се изсипа огън и жупел и погуби всички. ³⁰Така ще бъде и в деня, в който Човешкият Син дойде отново.“

³¹„В онзи Ден,[†] ако човек е на покрива на къщата си, не трябва да слиза, за да си прибере отвътре вещите. Който е на полето, не трябва да се връща—³²спомнете си какво се случи с жената на Лот!¹ ³³Който се опита да запази живота си, ще го изгуби, а който изгуби живота си, ще го съхрани. ³⁴Казвам ви, че тогава двама души ще споделят едно легло през нощта: единият ще бъде взет, а другият—оставен. ³⁵Две жени ще мелят зърно заедно: едната ще бъде взета, а другата—оставена.“ ^[36]²

³⁷Учениците попитаха Исус: „Къде ще стане това, Господи?“

Той им отговори: „Където е трупът, там ще се съберат и лешоядите.“

Притча за вдовицата и съдията

18 Тогава Исус разказа на учениците си притча, за да ги научи винаги да се молят и да не губят надежда: ²„Живее в един град съдия, който нито се страхувал от Бога, нито уважавал хората. ³В същия град живеела и една вдовица, която непрекъснато ходела при съдията и казвала: «Отсъди в моя полза срещу противника ми!» ⁴Но съдията не искал и да чуе за това. След време обаче си помислил: «Не ме е страх от Бога и не уважавам хората. ⁵Но тъй като тази вдовица не ме оставя на мира, ще отсъдя в нейна полза, защото иначе ще ме умори с безкрайните си молби.»“

⁶Тогава Господ каза: „Обърнете внимание на думите на несправедливия съдия. ⁷Нима Бог няма да отсъди в полза на своите избрани, които викат към него ден и нощ? Нима ще се бави с отговора си? ⁸Казвам ви: Бог начаса ще отсъди в тяхна полза. Но когато Човешкият Син[†] дойде, ще намери ли вяра на земята?“

Бъдете праведни пред Бога

⁹На тези, които бяха убедени в своята праведност и гледаха с презрение на всички останали, Исус разказа следната притча: ¹⁰„Двама души отишли в храма да се помолят. Единият бил фарисей,[†] а другият—бирник. ¹¹Фарисеят застанал настрана и започнал да се моли: «О Боже, благодаря ти, че не съм като другите хора—крадци, измамници, прелюбодейци. Благодаря ти, че

¹жената на Лот Историята за жената на Лот се намира в Бит. 19:15–17,26. ²Стих 36 Някои гръцки ръкописи включват стих 36: „Двама ще работят на полето: единият ще бъде взет, а другият—оставен.“

не съм като онзи бирник там. ¹²Аз постя два пъти седмично и давам една десета от всичко, което спечеля.»

¹³Бирникът стоял на разстояние и не смеел даже очите си да вдигне към небето. Удрял се в гърдите и се молел: «Боже, смили се над мен, грешника!» ¹⁴Казвам ви, че този човек, а не другият, след молитвата си се прибрал вкъщи оправдан пред Бога. Защото всеки, който величае себе си, ще бъде смирен, а всеки, който смирява себе си, ще бъде възвеличан.“

Кой ще влезе в Божието царство

(Мат. 19:13-15; Марк 10:13-16)

¹⁵Някои хора водеха при Исус децата си, за да ги докосне. Но когато видяха това, учениците им се скараха. ¹⁶Исус обаче извика децата при себе си и каза на учениците си: „Пуснете децата да дойдат при мен и не ги спирайте, защото Божието царство принадлежи на такива като тях. ¹⁷Истина ви казвам: който не приеме Божието царство така, както го приема едно дете, никога няма да влезе в него.“

Богат човек отказва да последва Исус

(Мат. 19:16-30; Марк 10:17-31)

¹⁸Един юдейски водач попита Исус: „Добри ми Учителю, какво трябва да направя, за да наследя вечен живот?“

¹⁹Исус му отговори: „Защо ме наричаш «добър»? Никой не е добър освен един единствен—Бог. ²⁰Нали знаеш заповедите: «Не прелюбодействай, не убивай, не кради, не лъжесвидетелствай, уважавай баща си и майка си!»“¹

²¹Водачът отвърна: „От дете спазвам тези заповеди.“

²²Като чу това, Исус му каза: „Има само едно нещо, което ти липсва. Продай всичко, което имаш, раздай парите на бедните и ще имаш съкровище в небесата. След това ела и ме последвай.“

²³Но като чу това, човекът се натъжи, защото беше много богат.

²⁴Исус видя, че се е натъжил и каза: „Колко трудно е за богатите да влязат в Божието царство! ²⁵По-лесно е камила да мине през иглено ухо, отколкото богат човек да влезе в Божието царство.“

²⁶Щом чува това, хората попитаха: „Кой тогава може да се спаси?“

²⁷Исус отговори: „Невъзможното за хората за Бога е възможно.“

²⁸Тогава Петър каза: „Виж! Ние оставихме всичко, което имахме, за да те последваме.“

²⁹Исус им каза: „Истина ви казвам: всеки, който е оставил дом, жена, братя, родители или деца заради Божието царство,

---

¹«Не прелюбодействай ... майка си» Изх. 20:12-16; Втор. 5:16-20.

³⁰ще получи многократно повече в настоящето, а в бъдещия свят—вечен живот.“

Исус ще възкръсне от мъртвите

(Мат. 20:17–19; Марк 10:32–34)

³¹Исус отведе настрана дванадесетте апостола и им каза: „Чуйте! Отиваме в Ерусалим и всичко писано от пророците за Човешкия Син[†] ще се сбъдне. ³²Той ще бъде предаден на езичниците.[†] Над него ще издевателстват, ще му се подиграват, ще го заплюват. ³³Ще го бият с камшик, а след това ще го убият. Но на третия ден след смъртта си той ще възкръсне.“

³⁴Но апостолите не разбраха нищо от думите на Исус. Смисълът им беше скрит от тях и те недоумяваха за какво говори той.

Исус излекува сляп човек

(Мат. 20:29–34; Марк 10:46–52)

³⁵Когато се приближаваше до Ерихон, Исус видя един сляп човек, който бе седнал край пътя и просеше. ³⁶Като чу шума от минаващите край него хора, слепият попита какво става.

³⁷Отговориха му: „Исус от Назарет минава.“

³⁸Тогава слепият завика: „Исусе, Сине Давидов[†]! Смили се над мен!“

³⁹Онези, които вървяха отпред, му казаха да мълчи, но слепият се развика още повече: „Сине Давидов[†]! Смили се над мен!“

⁴⁰Исус спря и нареди да доведат слепия. Когато човекът приближи, Исус го попита: ⁴¹„Какво искаш да направя за теб?“

„Господи, искам да прогледна“—отвърна той.

⁴²Исус му каза: „Прогледни! Твоята вяра те излекува.“

⁴³И зрението му веднага се възвърна и той тръгна след Исус, славейки Бога. И всички видяха това и отдадоха хвала на Бога.

Закхей

19 Исус минаваше през Ерихон. ²В този град имаше един богат човек на име Закхей. Той беше началник на бирниците. ³Закхей се опитваше да зърне Исус, но не можеше поради ниския си ръст и насъбралата се тълпа. ⁴Затова изтича напред до място, откъдето Исус щеше да мине, и се покатери на едно смокиново дърво, за да го види. ⁵Когато стигна до това място, Исус погледна нагоре, видя Закхей и му каза: „Закхей, слизай бързо, защото днес трябва да отседна в дома ти.“

⁶Закхей бързо слезе от дървото и с радост прие Исус в къщата си. ⁷Всички хора видяха това и започнаха да роптаят: „Вижте само къде ще отседне— при един грешник!“

⁸Тогава Закхей се изправи и каза на Господа: „Ето, Господи! Половината от имота си ще дам на бедните. Ако съм ограбил някого, ще му заплатя четирикратно.“

⁹Исус му каза: „Днес този дом получи спасение, понеже и този човек е син на Авраам. ¹⁰Защото Човешкият Син[†] дойде да търси и спаси изгубеното.“

Притча за тримата слуги

(Мат. 25:14-30)

¹¹Исус приближаваше Ерусалим. Някои хора мислеха, че Божието царство ще настъпи веднага. ¹²Затова Исус им разказа следната притча: „Един благородник отишъл в далечна страна, за да бъде коронясан за цар, след което да се върне и управлява народа си. ¹³Той извикал десет от слугите си, дал им десет мнаси[†] и им заръчал: «Търгувайте с парите, докато се върна.» ¹⁴Гражданите мразели този човек и изпратили след него пратеници да кажат, че не го искат за цар.

¹⁵Но той станал цар, върнал се в страната си и повикал слугите си, на които бил дал пари, за да узнае кой какво е спечелил. ¹⁶Дошъл първият слуга и казал: «С твоята мнаса,[†] господарю, спечелих още десет.» ¹⁷«Браво!»—отговорил царят. «Ти си добър слуга. И понеже си бил верен в малкото, поверявам ти управлението на десет града.» ¹⁸Тогава дошъл вторият слуга и казал: «С твоята мнаса, господарю, спечелих още пет.» ¹⁹«Поверявам ти управлението на пет града»—отвърнал царят. ²⁰Дошъл и третият слуга и казал: «Господарю, ето твоята мнаса. Аз я увих в кърпа и я скрих, ²¹защото се страхувах от теб. Знаех, че си суров човек и взимаш каквото не си спечелил, и жънеш каквото не си сял.» ²²Тогава царят му отговорил: «Със собствените ти думи ще те съдя. Ти си зъл слуга! Казваш, че си знаел, че съм суров, че взимам каквото не съм спечелил и жъна каквото не съм сял. ²³Защо тогава не вложи парите ми в банката, за да си ги получа сега с лихвите?» ²⁴А на стоящите наоколо хора царят казал: «Вземете му мнасата и я дайте на онзи слуга, който е спечелил десет мнаси.» ²⁵Те му казали: «Но, господарю, той вече има десет мнаси.» ²⁶Царят отвърнал: «Казвам ви: всеки, който има, ще получи още, а на онзи, който няма, ще се отнеме и малкото, което има. ²⁷А сега, къде са хората, които не ме искаха за цар? Доведете ги и ги убийте пред очите ми!»“

Исус влиза в Ерусалим като цар

(Мат. 21:1-11; Марк 11:1-11; Йоан 12:12-19)

²⁸След като каза тези неща, Исус тръгна напред, изкачвайки се към Ерусалим. ²⁹Когато приближи градовете Витфагия и Витания недалеч от хълма, наречен Елеонска планина,[†] Исус изпрати напред двама от учениците си. ³⁰Той им каза: „Идете в онова село отсреща. Като влезете в него, ще намерите едно вързано

магаренце, което никой още не е възсядал. Отвържете го и го доведете тук. ³¹Ако някой ви попита защо отвързвате магарето, отговорете така: «Господ има нужда от него.»“

³²Учениците влязоха в града и намериха всичко така, както им беше казал Исус. ³³Когато отвързваха магаренцето, стопаните му попитаха: „Защо отвързвате магаренцето?“

³⁴Тогава учениците отговориха: „Господ има нужда от него.“ ³⁵Те отведоха магаренцето при Исус, метнаха връхните си дрехи на гърба на животното и качиха Исус отгоре. ³⁶Докато той яздеше, хората постилаха пред него връхните си дрехи. ³⁷Виждайки го да се приближава, цялото множество ученици се събра в подножието на Елеонската планина[†] и всички радостни започнаха гръмогласно да прославят Бога за всички чудеса, които бяха видели:

³⁸„Благословен да бъде царят,
който идва в името на Господа!»

Псалм 118:26

Мир на небето и слава във висините!“

³⁹Някои от намиращите се сред тълпата фарисеи[†] казаха на Исус: „Учителю, заповядай на учениците си да престанат.“

⁴⁰А Исус им отговори: „Казвам ви: ако те млъкнат, камъните ще завикат!“

Исус плаче за Ерусалим

⁴¹Когато наближи и видя града, Исус заплака за него ⁴²и каза: „Как бих искал днес да узнаеш какво ще ти донесе мир! Но сега това е скрито от очите ти. ⁴³Ще дойдат дни, когато враговете ти ще издигнат стена около теб и ще те обградят от всички страни. ⁴⁴Те ще те сринат до основи и ще избият жителите ти. Камък върху камък няма да остане, защото не позна времето, когато Бог те посети.“

Исус отива в храма

(Мат. 21:12-17; Марк 11:15-19; Йоан 2:13-22)

⁴⁵Исус влезе в храма и започна да гони хората, които търгуваха вътре. ⁴⁶Той каза: „Писано е: «Моят дом ще бъде дом на молитва»,¹ а вие го превърнахте в «свърталище на разбойници».“²

⁴⁷Всеки ден Исус поучаваше в храма. Главните свещеници, законоучителите и водачите на народа търсеха начин да го убият, ⁴⁸но не знаеха как да го направят, защото хората възторжено поглъщаха всяка негова дума.

---

¹«Моят дом ... молитва» Ис. 56:7. ²«свърталище на разбойници» Ер. 7:11.

Откъде идва властта на Исус*(Мат. 21:23-27; Марк 11:27-33)*

20 Един ден Исус беше в храма, поучаваше хората и им съобщаваше Благата вест за Божието царство. Главните свещеници заедно със законоучителите и старейшините дойдоха при него ²и го попитаха: „Кажни ни, с чия власт вършиш всичко това? Кой ти я даде?“

³Исус им отговори: „Аз също ще ви задам един въпрос. Кажете ми: ⁴Йоановото кръщение от Бога ли беше или от хората?“

⁵Те започнаха да обсъждат помежду си: „Ако отговорим: «От Бога», той ще каже: «Защо тогава не му повярвахте?» ⁶Ако пък кажем: «От хората», целият народ ще ни убие с камъни, защото вярва, че Йоан е пророк.“ ⁷Затова отговориха: „Не знаем.“

⁸Тогава Исус им каза: „И аз няма да ви кажа с чия власт върша всичко това.“

Бог изпраща своя Син*(Мат. 21:33-46; Марк 12:1-12)*

⁹После Исус започна да разказва следната притча: „Един човек засадил лозе, дал го под наем на лозари и заминал за дълго. ¹⁰Когато дошло време за гроздобер, той изпратил един от слугите си при лозарите, за да получи своя дял от реколтата. Но те го набили и го изгонили с празни ръце. ¹¹Тогава изпратил друг слуга. Но и към него лозарите се отнесли грубо, набили го и го изгонили с празни ръце. ¹²Изпратил трети слуга, когото лозарите също наранили и изхвърлили. ¹³Тогава стопанинът на лозето си казал: «Какво да правя? Ще изпратя своя любим син. Може би към него ще се отнесат с уважение.» ¹⁴Но когато видели сина му, лозарите си казали: «Това е наследникът. Да го убием, за да стане лозето наше!» ¹⁵И те изхвърлили сина от лозето и го убили.

След всичко това какво ще направи с тях собственикът на лозето? ¹⁶Ще дойде и ще убие тези лозари, а след това ще даде лозето на други.“

Като чува това, хората казаха: „Дано това никога да не се случи!“ ¹⁷Но Исус ги погледна и каза: „Какво тогава означава Писанието:

«Камъкът, който зидарите отхвърлиха,
стана крайтъгълен камък?»

Псалм 118:22

¹⁸Който падне върху този камък, ще се разбие на парчета и ако този камък падне върху някого, ще го смаже.“

¹⁹Законоучителите и главните свещеници искаха да хванат Исус още в този момент, защото разбраха, че тази притча се отнася за тях, но се страхуваха от народа.

Юдейските водачи се опитват да подведат Исус*(Мат. 22:15–22; Марк 12:13–17)*

²⁰Затова изчакаха удобен момент да го заловят. Те изпратиха при него шпиони, които се преструваха на искрени, за да се хванат за някоя негова дума и да го предадат на пълномощията и властта на губернатора. ²¹И така, тези хора попитаха Исус: „Учителю, знаем, че това, което казваш и поучаваш, е правилно, че си безпристрастен към хората и вярно поучаваш истината за Божия път. ²²Кажи ни, редно ли е да плащаме данък на цезаря или не?“

²³Но Исус знаеше, че се опитват да го подведат и им каза: ²⁴„Дайте ми един динарий.[†] Чии са това изображение и това име?“ Те отговориха: „На цезаря.“

²⁵Исус им каза: „Тогава давайте цезаровото на цезаря, а Божието—на Бога.“

²⁶Те не можаха с хитрост да накарат Исус да каже нещо пред хората, което би могло да се използва против него, и смаяни от отговора му, млъкнаха.

Някои садукееи се опитват да подведат Исус*(Мат. 22:23–33; Марк 12:18–27)*

²⁷Няколко садукееи[†] (садукееите отричат възкресението) дойдоха при Исус ²⁸и го попитаха: „Учителю, Моисей е написал, че ако женен мъж умре, без да е имал деца, тогава брат му трябва да се ожени за вдовицата и те трябва да имат деца, за да продължат рода на умрелия брат.¹ ²⁹Имало седем братя. Първият се оженил, но умрял бездетен. ³⁰След това вторият, ³¹после третият от братята се оженили за тази жена. Същото се случило и с останалите—всички те умрели, без да оставят деца. ³²Последна умряла жената. ³³Всеки един от седемте братя бил женен за нея. Тогава, чия жена ще бъде тя след възкръснението?“

³⁴Исус им отговори: „В този свят хората се женят и омъжват. ³⁵Но онези, които бъдат сметени за достойни да възкръснат от мъртвите и да живеят в онзи свят, няма да се женят или омъжват. ³⁶Те ще бъдат като ангели и за тях вече няма да има смърт. Те са деца на Бога, защото са били възкресени от мъртвите. ³⁷А че мъртвите възкръсват, го каза ясно още Моисей, когато говореше за горящия храст² и нарече Господа «Бога на Авраам, Бога на Исаак и Бога на Яков»³. ³⁸Той не е Бог на мъртвите, а на живите, защото всички хора, които принадлежат на Бога, са живи.“

³⁹Някои от законоучителите казаха: „Добре отговори, Учителю.“ ⁴⁰Оттогава никой вече не се осмели да му задава други въпроси.

¹Ако ... брат Вж. Втор. 25:5–6. ²горящия храст Вж. Изх. 3:1–12. ³«Бога ... Яков» Изх. 3:6.

Давидов син ли е Месията*(Мат. 22:41–46; Марк 12:35–37)*

⁴¹Тогава Исус каза: „Защо хората говорят, че Месията[†] е Давидов[†] син? ⁴²Самият Давид казва в книгата на Псалмите:

«Господ каза на моя Господ:

Седни от дясната ми страна,

⁴³ докато подчиня твоите врагове на властта ти.»¹

Псалм 110:1

⁴⁴И тъй, Давид го нарича «Господ». Тогава как може Месията да е негов син?“

Исус изобличава законоучителите*(Мат. 23:1–36; Марк 12:38–40; Лука 11:37–54)*

⁴⁵Докато всички хора го слушаха, Исус каза на учениците си: ⁴⁶„Пазете се от законоучителите! Те обичат да се разхождат пременени с дългите си роби, за да изглеждат важни. Обичат да ги поздравяват по пазарите, да заемат най-предните столове в синагогите[†] и най-почетните места при празненствата. ⁴⁷Отнемат имуществото на вдовици, а после за пред хората казват дълги молитви. Те ще получат по-сурово наказание.“

Дарението на бедната вдовица*(Марк 12:41–44)*

21 След това Исус се огледа и като наблюдаваше как богатите пускат даренията си в кутията за събиране на пари, ²той видя една бедна вдовица, която пусна в нея две лепти.[†] ³Исус каза: „Истина ви казвам: тази бедна вдовица даде повече от другите. ⁴Всички останали дадоха даренията си от парите, които не им бяха нужни, а тя в немотията си даде всичко, което имаше, за да да преживее.“

Разрушаването на храма*(Мат. 24:1–14, Марк 13:1–13)*

⁵Някои от учениците разговаряха за храма: „Този храм е красив, построен е от най-добрия камък и е украсен с много дарове, принесени на Бога.“ Но Исус им каза: ⁶„Ще дойде време, когато всичко, което виждате тук, ще бъде разрушено. Камък върху камък няма да остане.“

⁷„Учителю, кога ще се случат тези неща?“—попитаха те. „И какъв ще бъде знакът, че те предстоят?“

---

¹докато ... властта ти Букв.: „докато направя враговете ти столче за краката ти“.

⁸Исус отговори: „Внимавайте! Не се оставяйте да ви заблудят, защото много хора ще дойдат, използвайки името ми, и ще ви кажат: «Аз съм Месията!» и «Времето дойде!» Но не ги следвайте! ⁹Не се плашете, когато чуете за войни и бунтове. Тези неща трябва да се случат първо, но краят няма да последва веднага.“

¹⁰Тогава Исус им каза: „Ще се изправят народ срещу народ и царство срещу царство. ¹¹Ще има големи земетресения, глад и епидемии на различни места. Ще се случат ужасни неща, а от небето ще дойдат велики знамения.

¹²Но преди да се случи всичко това, ще ви заловят и ще ви преследват. Ще ви отведат на съд в синагогите[†] и ще ви хвърлят в затвори. Ще ви изправят пред царе и управници заради моето име. ¹³Но това ще ви даде възможност да свидетелствате за мен. ¹⁴Решете в себе си да не се тревожите предварително как ще се защитите. ¹⁵Ще ви дам мъдрост да говорите така, че всичките ви противници да бъдат безсилни да ви противостоят или опровергават. ¹⁶Ще ви предават даже вашите родители, братя, роднини и приятели. Някои от вас ще бъдат убити. ¹⁷Всички ще ви мразят, защото сте мои последователи. ¹⁸Но дори и косъм няма да падне от главите ви. ¹⁹Останете твърди и ще се спасите.“

Разрушаването на Ерусалим

(Мат. 24:15–21; Марк 13:14–19)

²⁰„Когато видите Ерусалим обсаден от войски, ще знаете, че неговото унищожение наближава. ²¹Тогава онези, които са в Юдея, да бягат в планините, онези, които са в града, да го напуснат, а намиращите се наоколо да не влизат в него. ²²Защото това са дни на наказание, за да се изпълни всичко, което е било писано. ²³Горко на бременните и кърмещите през онези дни, защото на земята ще има голямо бедствие и гняв върху този народ. ²⁴Някои ще загинат, посечени от меч, други ще бъдат отведени в плен по всички народи. Езичници[†] ще тъпчат Ерусалим, докато не изтече времето им.“

Не се страхувайте

(Мат. 24:29–31; Марк 13:24–27)

²⁵„Знамения ще се случат със слънцето, луната и звездите. Народите по земята ще изпаднат в отчаяние и недоумение от грохота и вълнението на морето. ²⁶Те ще припаднат от страх и ужас пред онова, което ще сполети света, защото небесните сили ще се разклатят. ²⁷И тогава ще видят Човешкия Син[†] да идва в облак със сила и славно величие. ²⁸Когато всичко това започне да се случва, изправете се и вдигнете главите си, защото освобождението ви наближава“.

Поуката от смокиновото дърво*(Мат. 24:32–35; Марк 13:28–31)*

²⁹Тогава Исус им разказа следната притча: „Погледнете смокинята и другите дървета. ³⁰Когато се раззеленят, знаете, че лятото приближава. ³¹Така ще бъде и с нещата, за които ви говорих: щом видите, че се сбъдват, ще знаете, че Божието царство е близо. ³²Истина ви казвам: това поколение няма да премине, докато всичко не се сбъдне. ³³Небето и земята ще преминат, но моите думи никога няма да преминат.“

Бъдете готови по всяко време

³⁴„Бъдете внимателни! Не притъпявайте ума си с пиянство, гуляи и житейски грижи, да не би онзи Ден[†] да ви изненада внезапно като клопка. ³⁵А той ще дойде за всички, които живеят по лицето на земята. ³⁶Затова винаги бъдете нащрек и се молете да можете да избегнете всичко, което ще се случи, и да застанете пред Човешкия Син.[†]“

³⁷Всеки ден Исус поучаваше в храма, а вечер излизаше да пренощува на хълма, наречен Елеонска планина.[†] ³⁸И още призори всички хора отиваха в храма, за да го слушат.

Юдейските водачи искат да убият Исус*(Мат. 26:1–5, 14–16; Марк 14:1–2, 10–11; Йоан 11:45–53)*

22 Наближаваше празникът на безквасните хлябове,[†] наречен Пасха.[†] ²Главните свещеници и законоучителите търсеха някакъв начин да убият Исус, защото се страхуваха от народа.

Юда се съгласява да предаде Исус

³Тогава Сатана влезе в един от дванадесетте апостола, който се казваше Юда Искаротски. ⁴Юда отиде при главните свещеници и храмовата стража, за да се уговори с тях как да им предаде Исус. ⁵Те бяха много доволни и обещаха да му дадат за това пари. ⁶Той се съгласи и зачака удобен момент да им предаде Исус, когато наоколо няма хора.

Подготовка за пасхалната вечеря*(Мат. 26:17–25; Марк 14:12–21; Йоан 13:21–30)*

⁷Дойде денят на безквасните хлябове,[†] когато трябваше да се принесе в жертва пасхално агне. ⁸Исус каза на Петър и Йоан: „Идете и пригответе за нас пасхалната вечеря.“

⁹„Къде искаш да я приготвим?“ —попитаха те.

¹⁰Исус им отговори: „Чуйте! Щом влезете в града, ще ви срещне човек, който носи стомна с вода. Тръгнете след него и в

която къща влезе, влезте и вие. ¹¹Кажете на стопанина: «Учителят те пита: Къде е стаята, където ще ям пасхалната вечеря с учениците си?» ¹²Тогава той ще ви покаже голяма подредена стая на горния етаж. Там я пригответе.“

¹³Петър и Йоан тръгнаха и намериха всичко така, както им беше казал Исус, и приготвиха пасхалната вечеря.

Господната вечеря

(Мат. 26:26-30; Марк 14:22-26; 1 Кор. 11:23-25)

¹⁴Когато настъпи часът, Исус седна на масата заедно с апостоли-те ¹⁵и им каза: „От сърце желях да ям с вас тази пасхална вечеря, преди да умра! ¹⁶Казвам ви: вече няма да я вкуся, докато тя не намери истинското си значение в Божието царство.“

¹⁷После Исус взе чаша вино и като благодари на Бога, каза: „Вземете тази чаша и я разделете помежду си. ¹⁸Отсега нататък няма да пия вино, докато не дойде Божието царство.“

¹⁹После взе хляб и като благодари на Бога, го разчупи, раздаде го на всички и каза: „Това е моето тяло, което се дава за вас. Правете това, за да ме помните.“ ²⁰По същия начин след вечерята Исус взе чашата и каза: „Тази чаша е новият завет, запечатан с кръвта ми, която се пролива за вас.“¹

²¹Но вижте! Един от вас скоро ще ме предаде. Ръката му е на масата до моята ръка. ²²Човешкият Син† ще извърви пътя, който му е определен, но горко на онзи, който го предаде.“

²³Тогава апостолите започнаха да се питат: „Кой от нас би могъл да стори това?“

Бъдете като слуги, не като господари

²⁴После апостолите започнаха да спорят кой от тях трябва да бъде считан за най-велик. ²⁵А Исус им каза: „Царете на езичниците† господстват над тях, а управниците им ги принуждават да ги наричат «благодетели на народа». ²⁶Но вие не бъдете като тях. Напротив, най-великият сред вас трябва да стане като най-малкия, а този, който управлява—като този, който служи. ²⁷Кой е по-велик—този, който е седнал на масата, или този, който прислужва? Този, който е седнал на масата, нали? Но сред вас аз съм като този, който прислужва.

²⁸Вие бяхте до мен по време на изпитанията ми. ²⁹Също както моят Баща ми даде царска власт, така и аз ви я давам, ³⁰за да ядете и пиете на моята маса в царството ми, да седите на престоли и да съдите дванадесетте племена на Израел.“

¹Стих 20 В някои гръцки ръкописи последната част от стих 19 и целият стих 20 липсват.

Не губете вярата си*(Мат. 26:31–35; Марк 14:27–31; Йоан 13:36–38)*

³¹„Симоне, Симоне, слушай! Сатана поиска разрешение да ви пресее всички като жито. ³²Но аз се молих за теб да не загубиш вярата си. И когато се върнеш при мен, укрепвай братята си.“

³³А Петър отговори: „Господи, готов съм да ида с теб и в затвора, и на смърт!“

³⁴Но Исус му каза: „Казвам ти, Петре: преди петелът да пропее днес, ти три пъти ще отречеш, че ме познаваш.“

³⁵Тогава Исус им каза: „Когато ви изпратих без кесия, без торба, без обувки, липсваше ли ви нещо?“

„Не“—отговориха апостолите.

³⁶Исус им каза: „Сега обаче, ако имате пари или торба, носете ги със себе си. Който няма нож, да продаде връхната си дреха и да си купи. ³⁷Писано е:

«Поставиха го наравно с престъпниците.»

Исая 53:12

Казвам ви, че това трябва да се изпълни в мен. Всичко, което е писано за мен, сега се изпълнява.“

³⁸Учениците му казаха: „Ето, Господи, два ножа.“

„Достатъчно“—отговори Исус.

Исус казва на апостолите да се молят*(Мат. 26:36–46; Марк 14:32–42)*

³⁹Той излезе от Ерусалим и отиде, както обикновено, на Елеонската планина.[†] Учениците му отидоха с него. ⁴⁰Когато стигна до мястото, той им каза: „Молете се да не бъдете изкушени.“

⁴¹След това се отдалечи на разстояние от около един хвърлей камък, коленичи и започна да се моли: ⁴²„Отче, ако желаеш, махни тази чаша от мен. Но нека бъде твоята воля, а не моята.“

⁴³Тогава се появи ангел от небето, изпратен да вдъхне сила на Исус. ⁴⁴Изпълнен с терзания, Исус се молеше още по-усърдно. Потта му се стичаше на земята като капки кръв.¹ ⁴⁵Като свърши молитвата си, Исус отиде при своите ученици и ги завари заспали, изтощени от печал. ⁴⁶„Защо спите?“—попита ги той. „Станете и се молете да не бъдете изкушени.“

Исус е арестуван*(Мат. 26:47–56; Марк 14:43–50; Йоан 13:3–11)*

⁴⁷Исус още не беше свършил да говори, когато се появи тълпа от хора. Водеше ги Юда, един от дванадесетте апостола. Той се приближи към Исус, за да го целуне.

---

¹Стихове 43–44 Някои гръцки ръкописи не съдържат стихове 43 и 44.

⁴⁸Но Исус му каза: „Юда, нима с целувка искаш да предадеш Човешкия Син[†] на враговете му?“ ⁴⁹Учениците на Исус, които бяха около него, видяха какво щеше да стане и казаха: „Господи, да използваме ли ножовете си?“ ⁵⁰И един от тях удари слугата на първосвещеника и отрязва дясното му ухо.

⁵¹Но Исус каза: „Спрете! Достатъчно!“ После докосна ухото на слугата и го излекува.

⁵²След това каза на главните свещеници, храмовата стража и старейшините, които бяха дошли да го заловят: „Защо сте излезли срещу мен с ножове и тояги, сякаш съм престъпник? ⁵³Всеки ден бях с вас в храма. Защо не ме арестувахте тогава? Но сега е вашият час, когато царува мракът.“

Петър се отрича от Исус

(Мат. 26:57–58, 69–75; Марк 14:53–54, 66–72; Йоан 18:12–18, 25–27)

⁵⁴Те хванаха Исус и го отведоха под стража. Докараха го в къщата на първосвещеника. Петър ги следваше на разстояние. ⁵⁵Запалиха огън в средата на двора и насядаха около него. Петър седна с тях. ⁵⁶Една слугиня го видя в светлината на огъня и взирайки се в него, каза: „Този човек също беше с него.“

⁵⁷Но Петър отрече: „Жено, не го познавам.“ ⁵⁸Малко след това друг човек видя Петър и каза: „И ти си един от тях.“

„Човече, не съм“ — отвърна му Петър.

⁵⁹След около час един друг започна да настоява: „Със сигурност този човек е бил с него, защото също е галилеец.“

⁶⁰Но Петър каза: „Човече, не зная за какво говориш.“

В този миг, докато той още говореше, пропя петел. ⁶¹Господ се обърна и погледна Петър. И тогава Петър си спомни думите му: „Преди да пропее днес петелът, ти ще се отречеш от мен три пъти“, ⁶²излезе навън и горчиво заплака.

Хората се подиграват на Исус

(Мат. 26:67–68; Марк 14:65)

⁶³Хората, които държаха Исус, започнаха да му се подиграват и да го бият. ⁶⁴Те завързаха очите му и му казваха: „Нали си пророк! Познай кой те удари!“ ⁶⁵И го обиждаха по много други начини.

Исус пред юдейските водачи

(Мат. 26:59–66; Марк 14:55–64; Йоан 18:19–24)

⁶⁶На другия ден народните старейшини, главните свещеници и законоучителите се събраха и отведоха Исус в Синедриона,[†] ⁶⁷където му казаха: „Ако ти си Месията,[†] кажи ни.“

Исус им отговори: „Ако ви кажа, няма да ми повярвате ⁶⁸и ако ви попитам, няма да ми отговорите. ⁶⁹Но от днес нататък Човешкият Син[†] ще седи отдясно на Всемогъщия Бог.“

⁷⁰Те всички казаха: „Значи ти си Божият Син, така ли?“ Исус отговори: „Вие сами казвате, че съм.“

⁷¹Тогава те казаха: „Нима ни е нужно друго свидетелство? Сами го чухме от устата му!“

Пилат разпитва Исус

(Мат. 27:1–2, 11–14; Марк 15:1–5; Йоан 18:28–38)

23 Тогава всички станаха и отведоха Исус при Пилат.[†] ²Там започнаха да го обвиняват: „Хванахме този човек да заблуждава народа ни, като му казва да не плаща данък на цезаря и нарича себе си Месията,[†] цар.“

³Тогава Пилат го попита: „Ти ли си царят на юдеите?“

Исус отговори: „Сам го казваш.“

⁴Пилат се обърна към главните свещеници и тълпите: „Не виждам нищо лошо в този човек.“

⁵Но те продължиха да настояват, като казваха: „С учението си той всява смут сред народа на цяла Юдея. Започна в Галилея, а сега дойде и тук.“

Пилат изпраща Исус при Ирод

⁶Като чу това, Пилат[†] попита дали този човек е от Галилея. ⁷Щом научи, че е от областта на Ирод,[†] той го изпрати при Ирод, който също беше в Ерусалим по това време. ⁸Като видя Исус, Ирод много се зарадва. Той беше чувал за него и от дълго време искаше да го види, защото се надяваше Исус да извърши някакво чудо пред очите му. ⁹Ирод му задаваше много въпроси, но Исус мълчеше. ¹⁰Главните свещеници и законоучителите стояха наоколо и яростно сипеха обвинения срещу него. ¹¹Ирод и войниците му също се отнасяха към Исус с презрение и му се подиграваха. Те го облякоха в царска мантия и го изпратиха обратно при Пилат. ¹²В този ден Ирод и Пилат, които преди бяха врагове, станаха приятели.

Исус е осъден на смърт

(Мат. 27:15–26; Марк 15:6–15; Йоан 18:39–19:16)

¹³Пилат[†] събра главните свещеници, водачите и народа ¹⁴и им каза: „Доведохте този човек при мен с обвинения, че заблуждава народа. Аз го разпитах тук, във ваше присъствие, и не открих никакви основания за обвиненията ви срещу него. ¹⁵Ирод[†] също го счита за невинен, защото го изпрати обратно при нас. Както виждате, той не е извършил нищо, което да заслужава смъртно наказание. ¹⁶Затова ще го накажа и ще го пусна на свобода.“ ^[17]¹

¹Стих 17 Някои гръцки ръкописи включват стих 17: „Всяка година на празника Пасха Пилат бе длъжен да им освобождава по един затворник.“ Вж. Мат. 27:15; Марк 15:6.

¹⁸Но всички в един глас се развикаха: „Убий го! Освободи ни Варава!“ ¹⁹(Варава беше хвърлен в затвора за повдигане на бунт в града и за убийство.)

²⁰Пилат още веднъж се обърна към тях, защото искаше да освободи Исус. ²¹Но те продължаваха да крещат: „Разпъни го на кръст! Разпъни го на кръст!“

²²За трети път Пилат им каза: „Какво престъпление е извършил? Не намирам никакво основание да го убия. Ще го накажа и после ще го освободя.“

²³Но хората продължиха да викат силно и да настояват Исус да бъде разпънат на кръст. Виковете им надделяха ²⁴и Пилат реши да изпълни молбата им. ²⁵Той освободи човека, когото искаха—този, който бе хвърлен в затвора за повдигане на бунт и за убийство—и им даде Исус да постъпят с него както намерят за добре.

Исус е разпънат на кръст

(Мат. 27:32–44; Марк 15:21–32; Йоан 19:17–27)

²⁶Докато водеха Исус, войниците видяха един човек от Кириная на име Симон, който се връщаше от полето. Те го хванаха, сложиха кръста на гърба му и го накараха да го носи зад Исус.

²⁷След него вървеше голяма тълпа, сред която имаше жени, които се удряха в гърдите и го оплакваха. ²⁸Исус се обърна и им каза: „Не плачете за мен, дъщери на Ерусалим! Плачете за себе си и за децата си, ²⁹защото идва времето, когато хората ще кажат: «Благословени са тези, които не са раждали, и тези, които не са кърмили!» ³⁰След това ще кажат на планините: «Сринете се над нас!», а на хълмовете: «Скрийте ни!»¹ ³¹Щом хората постъпват така, когато живеят добре, какво ли ще стане, когато настъпят трудни дни?»²

³²Изведоха и двама престъпници, които щяха да бъдат убити с Исус. ³³Когато стигнаха мястото, наречено Лобно, войниците го разпънаха заедно с престъпниците. Единия изправиха от дясната, а другия—от лявата му страна. ³⁴Исус каза: „Отче, прости им, защото не знаят какво вършат.“³

А войниците хвърлиха жребий, за да си разделят дрехите му. ³⁵Хората стояха и гледаха, а водачите се подиграваха на Исус, като казваха: „Нали спасяваше другите! Нека спаси и себе си, ако е Месията,[†] Божият избраник!“

³⁶Войниците също му се присмиваха. Приблизиха се към него, предложиха му винен оцет ³⁷и казаха: „Ако ти си царят на юдеите, спаси себе се!“ ³⁸А над него имаше надпис: „ТОВА Е ЦАРЯТ НА ЮДЕИТЕ.“

¹ще кажат ... «Скрийте ни!» Ос. 10:8. ²Щом хората ... трудни дни Букв.: „Ако правят тези неща, когато дървото е зелено, какво ще стане, когато то изсъхне?“ ³Исус каза: „Отче ... вършат.“ Някои ранни гръцки ръкописи не съдържат тези думи.

³⁹Единият от престъпниците, увиснали на кръста, го обиждаше: „Нали си Месията[†]? Спаси себе си и нас!“

⁴⁰Но другият го смъмри и каза: „Страх от Бога нямаш ли! Та ти си със същата присъда. ⁴¹Ние обаче сме наказани справедливо и си получаваме заслуженото, а той не е направил нищо лошо.“ ⁴²А после се обърна към Исус: „Исусе, спомни си за мен, когато дойдеш в своето царство.“

⁴³Исус му каза: „Истина ти казвам: днес ще бъдеш с мен в рая.“

Исус умира

(Мат. 27:45–56; Марк 15:33–41; Йоан 19:28–30)

⁴⁴Беше около пладне, но мрак покри цялата земя до три часа следобед. ⁴⁵Слънцето спря да свети. Завесата в храма¹ се раздра на две. ⁴⁶Исус извика високо: „Отче, в твоите ръце предавам духа си!“² и издъхна.

⁴⁷Когато стотникът[†] видя станалото, той прослави Бога и каза: „Този човек наистина бе праведен!“

⁴⁸А всички хора, струпали се да наблюдават зрелището, видяха какво стана и започнаха да се разотиват покрусени. ⁴⁹Всички познати на Исус, както и жените, които го следваха от Галилея, стояха на разстояние и наблюдаваха.

Йосиф от Ариматея

(Мат. 27:57–61; Марк 15:42–47; Йоан 19:38–42)

^{50–51}Там беше и един човек от юдейския град Ариматея, който се казваше Йосиф. Той беше добър и благочестив човек, който очакваше Божието царство. Йосиф беше член на Съвета, но не беше съгласен с тяхното решение и действие. ⁵²Той отиде при Пилат[†] и поиска тялото на Исус. ⁵³Свали го от кръста, пови го в ленено платно и го положи в една гробница, изсечена в скала, където още никой не беше погребван. ⁵⁴Това стана в петък и съботата приближаваше.

⁵⁵Жените, които бяха дошли с Исус от Галилея, тръгнаха след Йосиф. Те видяха гроба и как беше положено тялото. ⁵⁶След това си отидоха и приготвиха благоухания и миро.

В събота почиваха според заповедта.

Възкресението на Исус

(Мат. 28:1–10; Марк 16:1–8; Йоан 20:1–10)

24 Рано сутринта в първия ден на седмицата жените донесоха при гробницата благоуханията, които бяха приготвили. ²Те видяха, че камъкът е отместен от гробницата, ³и влязоха, но не

¹Завесата в храма Завесата разделя „Най-Святото Място“ от останалата част на храма.
²„Отче ... духа си!“ Пс. 31:5.

намериха тялото на Господ Исус. ⁴Докато стояха там озадачени, изведнъж до тях се изправиха двама мъже в ослепителни дрехи. ⁵Обзети от страх, жените сведоха лица до земята, а мъжете им казаха: „Защо търсите живия сред мъртвите? ⁶Той не е тук, той възкръсна! Спомнете си какво ви говореше, докато беше още в Галилея: ⁷«Човешкият Син[†] ще бъде предаден в ръцете на грешници, ще бъде разпънат на кръст, а на третия ден ще възкръсне.»“ ⁸И тогава жените си спомниха думите на Исус.

⁹Те се върнаха от гробницата и разказаха всичко това на единадесетте апостола и на всички останали. ¹⁰Тези жени бяха Мария Магдалина, Йоана и Мария—майката на Яков. Заедно с другите жени те разказваха на апостолите за случилото се, ¹¹а те сметнаха думите им за празни приказки и не им повярваха. ¹²Петър обаче стана и хукна към гробницата. Той погледна вътре, но там бяха само ленените платна за повиване на тялото. После си тръгна, като се чудеше на станалото.

По пътя за Емаус

(Марк 16:12-13)

¹³Същия ден двама от учениците отиваха към Емаус—село на около дванадесет километра от Ерусалим. ¹⁴Те си говореха помежду си за всичко, което бе станало. ¹⁵И както си говореха и обсъждаха тези неща, самият Исус се приближи и тръгна заедно с тях. ¹⁶Те го видяха, но не можаха да го разпознаят. ¹⁷Той им каза: „За какво си говорите, докато вървите?“

Двамата спряха с натъжени лица. ¹⁸Този, който се казваше Клеопа, отговори: „Ти трябва да си единственият посетител в Ерусалим, който не знае какво се случи там тези дни.“

¹⁹Исус попита: „Какво?“

„Това с Исус от Назарет—казаха те.—Той беше човек, който чрез делата и думите си показва, че е велик пророк пред Бога и хората. ²⁰Но нашите главни свещеници и водачи го предадоха, за да бъде осъден на смърт, и го разпънаха на кръст. ²¹А ние се надявахме, че той е този, който ще освободи Израел! И отгоре на всичко сега има и още нещо: изминаха три дни, откакто го разпънаха, ²²а днес няколко жени от нашата група ни разказаха нещо удивително: рано тази сутрин отишли при гробницата, ²³но не намерили тялото му. Върнаха се и ни разказаха как им се явили ангели, които им казали, че той е жив. ²⁴Тогава някои от нас също отидоха на гробницата и намериха всичко точно така, както бяха казали жените, но него не видели.“

²⁵Тогава Исус им каза: „Колко сте глупави и колко трудно ви е да повярвате на всичко, което са говорили пророците! ²⁶Нали Месията[†] трябваше да мине през всички тези страдания, преди да

влезе в славата си!“ ²⁷И като започна от Моисей и продължи с всичките пророци, Исус им обясни казаното за него в цялото Писание.

²⁸Когато приближиха селото, където отиваха, Исус даде вид, че ще продължи нататък. ²⁹Те настойчиво го замолиха: „Остани с нас! Вечерта приближава и денят вече свърши.“ И той влезе, за да остане с тях.

³⁰Исус седна с тях на масата, взе хляба и като благодари на Бога, разчупи го и им го даде. ³¹Тогава очите им се отвориха и те го познаха, но той изчезна от погледа им. ³²Те си казаха: „Нима не горяха сърцата ни, когато той ни говореше по пътя и ни обясняваше Писанията?“

³³И двамата веднага станаха и се върнаха в Ерусалим. Там намериха единадесетте апостола и останалите, събрани заедно, ³⁴които им казаха: „Господ наистина е възкръснал! Той се е явил на Симон.“

³⁵Тогава двамата разказаха за случилото им се по пътя и как са разбрали, че това е той, когато разчупил хляба.

Исус се явява на учениците си

(Мат. 28:16-20; Марк 16:14-18; Йоан 20:19-23; Дела 1:6-8)

³⁶Докато двамата още говореха, Исус се изправи сред тях и им каза: „Мир на вас!“

³⁷Те се стреснаха и се изплашиха, защото помислиха, че виждат дух. ³⁸Но Исус им каза: „Защо се плашите? И защо се прокрадват съмнения в ума ви? ³⁹Погледнете ръцете и нозете ми—това наистина съм аз. Докоснете ме и ще се уверите. Нима духът има плът и кости, както виждате, че имам аз?“

⁴⁰Като каза това, Исус им показа ръцете и нозете си. ⁴¹Но учениците му от радост и изумление още не можеха да повярват. Затова Исус ги попита: „Имате ли нещо за ядене?“ ⁴²Дадоха му парче печена риба. ⁴³Той я взе и я изяде пред тях.

⁴⁴После им каза: „Още когато бях с вас, ви говорех, че трябва да се сбъдне всичко писано за мен в закона на Моисей, книгите на пророците и псалмите.“

⁴⁵И той им отвори умовете да разберат Писанията. ⁴⁶След това им каза: „Писано е, че Месията[†] трябва да страда и да възкръсне от мъртвите на третия ден. ⁴⁷Вие трябва да проповядвате на всички хора в моето име, започвайки от Ерусалим. Кажете им, че трябва да се покаят[†] и Бог ще прости греховете им. ⁴⁸Вие сте свидетели на тези неща. ⁴⁹Чуйте! Аз ще ви пратя това, което моят Баща обеща. Останете в града, докато получите тази сила от горе.“

Исус се възнася в небето*(Марк 16:19–20; Дела 1:9–11)*

⁵⁰Исус изведе учениците си от Ерусалим почти до Витания, вдигна ръце и ги благослови. ⁵¹И докато ги благославяше, се отдели от тях и се възнесе в небето. ⁵²Те му се поклониха и после с огромна радост се върнаха в Ерусалим. ⁵³И бяха постоянно в храма, възхвалявайки Бога.